

EPISODE

EKRANA BAHAR GELDİ!

RÖPORTAJLAR:

DEMET EVGAR

BUĞRA GÜLSOY MEHMET YILMAZ AK

HATİCE ASLAN FÜSUN DEMİREL

ECEM ÖZKAYA ELİT ANDAÇ ÇAM

DEMİRHAN DEMİRCİOĞLU

ALİSA SEZEN SEVER

ASENA BÜLBÜLOĞLU
NESLİHAN YEŞİLYURT
AYÇA ÜZÜM

EPISODE

EXPLORING THE WORLD OF CONTENT
FROM TÜRKİYE TO THE GLOBE

Subscribe to our newsletter: episodedergi.com

episodedergi.com ___ [f](#) [t](#) [i](#) ___ [episodedergi](http://episodedergi.com)

EDİTÖRDEEN // OBEN BUDAK

Bahar hepimizi iyi hissettiren mevsimlerden biri. Artık kronik hale gelen depresyonumuzu bile bitiren sıcak havalar ufaktan yüzünü göstermeye başlamışken aynı etki ekranlara da yansıdı. Gün gelip bu mevsimin tüm ülkeye iyi gelen bir dizinin adı olacağını pek düşünmemiştik tabii. Özellikle her şeyi bırakıp hayata yeniden başlama özlemi çekenlerin ilgi odağı oldu *Bahar*. Açıkçası uzun süredir hepimizi birleştiren böyle bir dizi olmamıştı. Genelde herkesin favorisi değişiyor ama *Bahar* o kadar samimi ki, izleyip de bir yerinden yakalanmayan yok. Hazır herkesi birleştiren bu hikâye kalpleri ısıtıyorken biz de dizinin oyuncularını, yönetmeni, senaristi ve yapımcısıyla röportaj yapalım, merak ettiklerimizi soralım istedik. İlerleyen sayfalarda uzun uzun okuyabilirsiniz.

Ben merak edip dizinin uyarlandığı Kore versiyonuna da göz attım ama aynı tadı almak mümkün değil tabii. Röportajlar haricinde dizi hakkında yazılmış inceleme de Episode'da. Zeynep Gürer ve Mert Gürer, hiç bakmadığınız bir açıdan *Bahar*'ı ele aldı.

Prens'in yeni sezonunda izleyeceğimiz Engin Benli de bu ay Episode'da. Onur Bayrakçıken'in yaptığı söyleşiyle oyuncunun mesleğe başladığı yıllara ışınlanıyoruz.

Burak Sakar, son yılların çıkış yapan ve son dönemin en çok reyting alan dizilerini yazdı. Su Karacan, bambaşka kadınları anlatan filmleri derledi. Ömür Tanyel'in *Masters of the Air* ve Orçun Onat Demiröz'ün *The Gentlemen* incelemeleri de dergi sayfalarında.

Son dönemin gözde komedyeni Baturay Özdemir de konuklarımız arasında. GAİN Komedi Kulübü'nün sunucusu olarak karşımıza gelen gözde isim, sahneye ilk başladığı andan beri yaşadıklarını, stand up gösterisi tadında, Episode'a anlattı.

Gelecek ay yine yepyeni yapımlar ve özel röportajlarla buluşmak üzere.

Şimdilik iyi seyirler.

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

OBEN BUDAK

oben@episodedergi.com

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

ENGİN İNAN

engin@episodedergi.com

YAZI İŞLERİ

ONUR BAYRAKÇEKEN

onurb@mylosyayingrubu.com

YOLDAŞ ÖZDEMİR

yoldas@episodedergi.com

EDİTÖRLER

ORÇUN ONAT DEMİRÖZ,

SEVTAP TUZCU, YAĞMUR ÇÖL,

YASEMİN ŞEFİK

GÖRSEL YÖNETMEN

CANSU ÖZCÖMERT

cansu@mylosyayingrubu.com

REKLAM VE PROJE: YOLDAŞ ÖZDEMİR

yoldas@mylosyayingrubu.com

MYLOS YAYIN GRUBU YAYINCILIK

DANIŞMANLIK HİZMETLERİ LTD. ŞTİ.

Adına Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

ve İmtiyaz Sahibi: ÖZLEM ÖZDEMİR

MART 2024 - SAYI: 55

AYLIK SÜRELİ YAYIN

ADRES: Caferağa Mah. Dr. Şakirpaşa

Sok. NO: 3/A Kadıköy - İstanbul

TEL: 0543 345 46 00

Episode' da yayımlanan tüm yazı, çizim ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi, yazar ve çizerin izni olmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organı ve sanal ortamlarda kullanılmaz.

SON YILLARIN ÇIKIŞ YAPAN DİZİLERİ - BURAK SAKAR	04
KISA KISA: SAHNE	06
<i>THE GENTLEMEN</i> : GUY RITCHIE FORMÜLLERİ, İÇ İÇE GEÇEN DİNAMİK HİKÂYELER VE SINIF ÇATIŞMASI ORÇUN ONAT DEMİRÖZ	08
TÜRK DİZİLERİNİN EN BÜYÜK KOZU GÜÇLÜ KADINLAR EKRANA DÖNDÜ - OYA DOĞAN	12
KAPAK KONUĞU: BAHAR	16
KISA KISA: EKRAN	38
DUMANI BEYAZPERDEYE SİNMIŞ BİR TARİH: ŞEHİR HATLARI VAPURLARI	40
<i>MASTERS OF THE AIR</i> : UÇAN KALELERİN ROMANTİZMİ - ÖMÜR TANYEL	42
RÖPORTAJ: ENGİN BENLİ	46
KISA KISA: VİZYON	54
BAMBAŞKA KADINLAR VE HİKÂYELERİ - SU KARACAN	56
RÖPORTAJ: BATURAY ÖZDEMİR	60
<i>BAHAR</i> : BİR YENİDEN DOĞUŞ HİKÂYESİ - MERT GÜRER	68

MUTLAKA OKUMANIZ GEREKEN 50 POLİSİYE YAZARINDAN BİRİ,
İTALYAN POLİSİYESİNİN USTASI ANDREA CAMILLERİ.

ANDREA CAMILLERİ İLE BÜTÜNLEŞMİŞ, TÜM DÜNYADA TANINAN
KOMİSER SALVO MONTALBANO.

EPI— —SO— —DE	türk dizileri
	≡
	KÖŞEYAZISI

SON YILLARIN ÇIKIŞ YAPAN DİZİLERİ

+ YAZI_//_BURAK SAKAR +

Demet Evgar'ın başrolü Buğra Gülsoy ve Mehmet Yılmaz Ak ile paylaştığı *Bahar* ikinci bölümünde 4,60 puan artışla son üç sezonun en yüksek sıçramasına imza attı. *Masumlar Apartmanı* dizisinden bu yana en büyük çıkışı gerçekleştiren dizi, hem üçüncü hem de dördüncü bölümünde artış trendini sürdürerek sezonun en yüksek reytingine ulaştı.

Dizilerin ikinci haftasındaki sıçramaları, gelecekleri hakkında kesin olmasa da bir yol haritası sunuyor. İkinci bölümünde reyting kaybeden Türk dizilerinin ömrü genellikle pek uzun sürmüyor. Bu istatistikte dizilerin dördüncü bölümünden itibaren reklam vermeye başlaması, bu nedenle reyting kaybetmesi önemli yer tutuyor. Sıçrama noktasında son beş sezonun liderliğini *Masumlar Apartmanı* elinde tutuyor. 15 Eylül 2020 tarihinde prömiyer yapan dizi ikinci bölümünde reytingini 6,37 puan artırmış, yayın hayatına 4 reytingle başlamasına rağmen o sezonu 13,03 ortalama reytingle ikinci sırada tamamlamıştı.

İkinci sırada 6,31 puan artışla *Mucize Doktor* yer alıyor. Son beş sezonda en yüksek reytinge ulaşan dizi olan *Mucize Doktor* ikinci bölümünde 6,31 puan sıçrama gerçekleştirdi. Yayın hayatına 8,53 reytingle başlayan dizi kısa sürede 20 reyting sınırını aştı. Pandemi döneminden bu yana herhangi bir dizide dört puanı aşkın sıçrama gözlenmezken *Bahar*, 4,60 puanla bu alanda rekoru yenilemiş oldu.

2023-2024 sezonunun ilk ayında *Hudutsuz Sevdâ* dizisi 2,17 puan artışla sezonun ilk büyük sıçramasını gerçekleştirdi. Yayın hayatına 2,78 reytingle başlayan dizi ikinci bölümünde 4,95 reytinge yükseldi. Bu diziden yaklaşık üç ay sonra *Sandık Kokusu* ikinci bölümünde 2,43 puan artışla rekoru yeniledi. Yayın hayatına 4,50 reytingle başlayan dizi ikinci bölümünde 6,93 reytinge tırmandı. İki hafta sonra ise *Kızıl Goncalar* 2,56 puan artışla yeni bir rekora imza atmış oldu. İlk bölümü 5,29 reytinge ulaşan dizi ikinci bölümünde 7,85 reytinge sıçradı. Ayrıca sezonun açılış rekorunu elinde bulunduran *İnci Taneleri* dizisi de ikinci bölümde reytingini yaklaşık iki puan (1,83 puan) artırdı.

Sokağa çıkma yasağı nedeniyle pandemi döneminde toplam reytingde artış gözlemlendi. Bu nedenle güncel dizilerin başarısını karşılaştırmak adına 2021 sonrasını baz almak daha iyi bir karşılaştırma olabilir. 23 Eylül 2022 tarihinde prömiyer yapan *Yalı Çapkını* ikinci bölümünde 3,45 puan artışla son iki sezonun en yüksek sıçramasına imza atmıştı. Dizi ilk sezonunda 10,32 reyting ortalamasıyla sezonun en çok izlenen dizisi olmuştu.

İkinci bölüm sıçramaları, yaz sezonundaki diziler adına biraz daha zorlu olabiliyor. Yaz sezonunda dizi sayısı paralel olarak televizyondaki toplam seyirci sayısı da geriliyor. Bu nedenle yaz dizilerinde gözlenen en yüksek artışlar 1 puan oluyor. Ancak 8 Temmuz 2020 tarihinde prömiyer yapan *Sen Çal Kapımı* ikinci bölümünde 3,48 puan artış gerçekleştirmişti. Dizi, son beş sezonda ikinci bölümde en yüksek sıçramaya imza atan 10 dizi arasında yazın başlayan tek yapımlar olarak dikkat çekiyor.

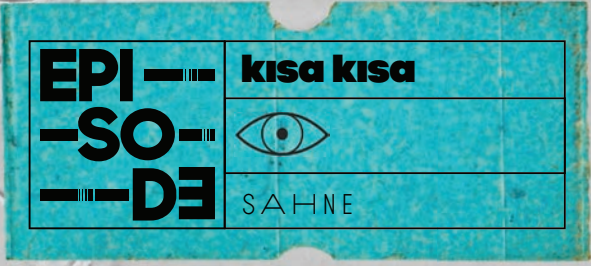
Bahar ikinci bölümdeki sıçramasının yanı sıra üçüncü ve dördüncü bölümde de artış trendini sürdürerek 5 Mart 2024 tarihinde sezonun en yüksek reytingine ulaştı. Sezon genelinde *Gönül Dağı*, *Kızılıçık Şerbeti* ve *İnci Taneleri* dizileri de çift haneli reyting baremini aştı.

SON 5 SEZONUN EN YÜKSEK ÇIKIŞ YAPAN DİZİLERİ

DİZİ ADI	BAŞLANGIÇ TARİHİ	İKİNCİ BÖLÜM ARTIŞ
Masumlar Apartmanı	15 Eylül 2020	+6,37 puan
Mucize Doktor	12 Eylül 2019	+6,31 puan
Bahar	13 Şubat 2024	+4,60 puan
Teşkilat	7 Mart 2021	+3,83 puan
Sen Çal Kapımı	8 Temmuz 2020	+3,48 puan
Yalı Çapkını	23 Eylül 2022	+3,45 puan
Sefirin Kızı	16 Aralık 2019	+3,17 puan
Camdaki Kız	8 Nisan 2021	+3,02 puan
Kızıl Goncalar	18 Aralık 2023	+2,56 puan
Kırmızı Oda	4 Eylül 2020	+2,52 puan

SEZONUN EN YÜKSEK REYTINGE ULAŞAN DİZİLERİ (EYLÜL 2023-MART 2024)

DİZİ & BÖLÜM	YAYIN TARİHİ	İKİNCİ BÖLÜM ARTIŞ
Bahar EP04	5 Mart 2024	13,36 reyting
İnci Taneleri EP03	8 Şubat 2024	13,02 reyting
Kızılıçık Şerbeti EP44	22 Aralık 2023	12,29 reyting
Gönül Dağı EP116	2 Aralık 2023	10,51 reyting
Kızıl Goncalar EP06	12 Şubat 2024	9,44 reyting
Yalı Çapkını EP48	1 Aralık 2023	9,06 reyting
Kuruluş Osman EP140	13 Aralık 2023	8,26 reyting
Yargı EP72	19 Kasım 2023	8,24 reyting
Ömer EP38	8 Ocak 2024	7,57 reyting
Kudüs Fatih		
Selahaddin Eyyubi EP01	13 Kasım 2023	7,36 reyting

39 BUÇUK BASAMAK

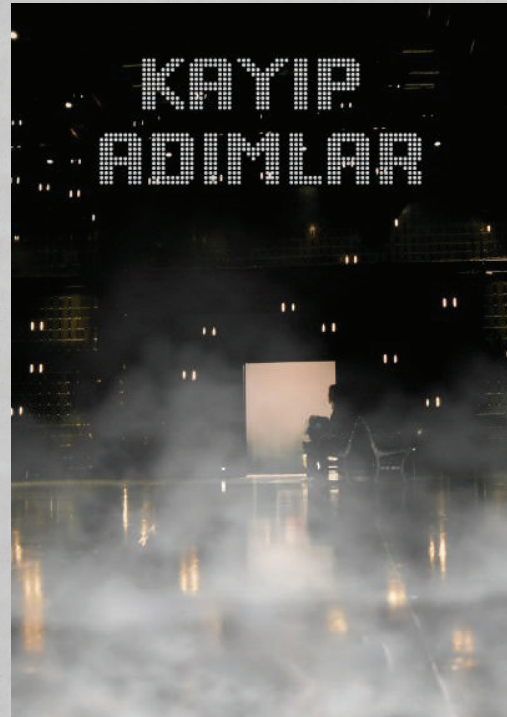
John Buchan'ın *39 Basamak* romanı başta James Bond olmak üzere birçok ikonik polisiyeye ilham kaynağı olmuş bir eser. Alfred Hitchcock tarafından da beyazperdeye uyarlanan *39 Basamak*, bu sefer farklı bir kurmacayla karşımızda.

Oğuz Utku Güneş'in yazıp yönettiği *39 Buçuk Basamak*, eserin yaratıcısı John Buchan'ı oyunun başkahramanı haline getiriyor. Aynı zamanda John Buchan'ın *Yeşil Kaftan* isimli devam romanının Türkiye'de geçmesini de hikâyesine yediriyor. *39 Buçuk Basamak*, cumhuriyetin erken döneminde geçen ve İstanbul'dan Anadolu'ya uzanan tarihi bir macera.

CIRCİR BÖCEKLERİ, İTLER VE BİZ

True West, Amerikalı oyun yazarı Sam Shepard'ın 1980'de yazdığı bir eser. Yazıldığı günden beri de tüm dünyada sahnelenen bu eser, Sam Shepard'ın en iyi oyunu olarak tanınıyor. *Circir Böcekleri, İtler ve Biz* ise oyunun daha çağdaş bir yorumunu taşıyor. Serhat Teoman, Buğra Gülsoy, Burak Sarımolı ve Ayşe Lebriz Berkem'den oluşan oyuncu kadrosu, aynı ağacın üstünde farklı mevsimlerde iki kardeşin birbirini keşfetme, birbirine dönüşme hikâyesini ele alıyor. Kentin doğayla, sanatın ticaretle, eğitimin cehaletle, hayallerin gerçeklerle savaşı.

KAYIP ADIMLAR

Moliere ödüllü Fransız yazar Denise Bonal'ın yazdığı *Kayıp Adımlar*, ayrılığın ve kavuşmanın, sevincin ve hüznün, gitmenin ve dönmenin, kalmanın ve zorunlu gidişlerin yarattığı hikâyeleri hayali bir tren garında buluşturuyor. Denise Bonal'ın 1997'de yazdığı eser, kolaj estetiğiyle sergilenen bir oyun. Damla Kellecioğlu'nun çevirdiği *Kayıp Adımlar* oyunu, Türkiye'de ilk kez seyirci karşısında. Zeynep Özden'in yönettiği oyun, bizi attığımız ya da atamadığımız adımlar üzerine düşünmek için şehrin hafızasından silinmiş bir tren garında buluşturuyor.

TREPLEV

Efsanevi oyun ve kısa öykü yazarı Anton Çehov'un *Marti*'sından uyarlanan *Treplev*, deneyisel bir yapıya sahip. Çehov'un dört büyük tiyatro oyunundan biri olarak kabul edilen eser, *Hamlet* ile de güçlü bağlara sahip. Ümit Erlim ve Başak Kıvılcım Ertanoğlu tarafından uyarlanan oyundaki olaylar Rusya'da bir göl evinde ama aynı zamanda "Decollage Art Space"nin üç katında geçiyor. İzleyiciler bu üç katı da dolaşarak farklı bir hikâyeye ortak oluyor.

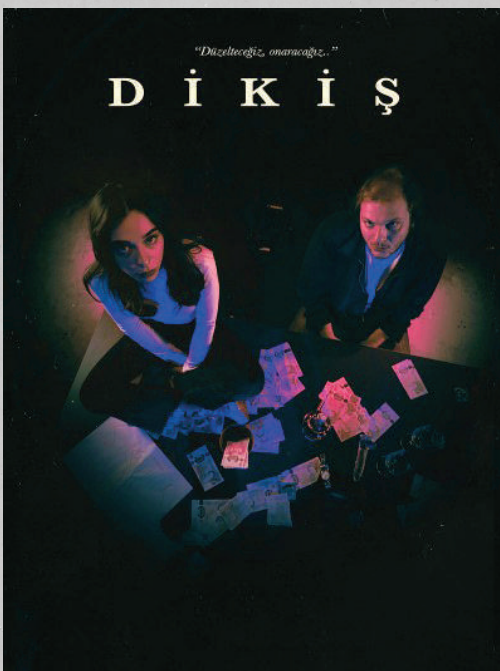
TITUS KOMPLEKS

Shakespeare'in *Titus Andronicus*'undan uyarlanan *Titus Kompleks*, tiyatronun dehlizlerinden bir hikâye sunuyor. Shakespeare'in *Titus Andronicus*'undaki canavarca ruhu ve kurguyu yakalayan eser, hırsızlığın, ihanetin, sapkınlığın ve yamyamlığın hikâyesini günümüz diliyle anlatıyor. Ersan Mondtag'ın yönettiği oyunda Can Sipahi, Didem Balçın, Ferit Kaya ve Mert Fırat yer alıyor.

AİLE YALANLARI

Aile Yalanları, Nermin Yıldırım'ın *Bavula Sığmayan* öykü kitabındaki aynı isimli novelladan uyarlanan bir oyun. Nermin Yıldırım'ın tiyatro sahnesine uyarladığı eser, tek perdelik açık biçimli bir oyun. Küçük bir aile trajedisini üç kahramanın da perspektifinden anlatan *Aile Yalanları*, insanların aynı olayı nasıl bambaşka şekillerde algılayıp yaşadığını gözler önüne seriyor. Hakan Emre Ünal'ın yönettiği oyunun kadrosunda ise Melisa Sözen, Ülkü Duru ve Müfit Kayacan yer alıyor.

DİKİŞ

İskoç oyun yazarı ve yönetmen Anthony Neilson'ın *Stitching* isimli eserinden uyarlanan *Dikiş*, Abby ve Stuart çiftinin sıradışı ilişkisini ele alıyor. 1990'larda Birleşik Krallık'ta ortaya çıkan "in-yer-face" (yüzevurumculuk) akımının önemli bir temsilcisi olan Neilson'ın eserlerinde yoğun şiddet unsurları bulunuyor. *Dikiş* isimli oyunda da hayatlarını geri dönülemez bir noktaya sürükleyecek iki karakterin hikâyesi anlatılıyor. Yunus Eski'nin yönettiği oyunun kadrosunda Ceren Köse ve Bora Akın yer alıyor.

EPI-
-SO-
-DE

the gentlemen

NETFLIX

KÖŞEYAZISI

GUY RITCHIE FORMÜLLERİ, İÇ İÇE GEÇEN
DİNAMİK HİKÂYELER VE SINIF ÇATIŞMASI

YAZI_/_/_ORÇUN ONAT DEMİRÖZ_/_/_

T H E

GENTLEMEN

EPI-
SO-
DE

İngiliz yönetmen Guy Ritchie, 1990'ların sonunda yaptığı ilk uzun metrajı *Lock, Stock and Two Smoking Barrels* ile sinema dünyasına hızlı bir giriş yaptı. Londra'nın East End bölgesinin yeraltı atmosferini ve sınıf atlamaya çalışan karakterlerini anlatan *Lock, Stock and Two Smoking Barrels* dairesel olay örgüsü, argoya dayalı mizahi unsurları, Cockney aksanı, dinamik kurgusu ve soundtrackleriyle İngiliz suç-komedi sinemasında da yenilikçi bir yol açtı. Jason Statham'ı aksiyon filmlerinin aranan yüzü haline getiren yapım, eski futbolcu Vinnie Jones'u da beyazperdeye transfer etmeyi başardı.

Doğrusu Guy Ritchie, *Lock, Stock and Two Smoking Barrels*'in ardından gelen ve Jason Statham'ın "Turkish" karakterini canlandığı *Snatch* ile de çokkültürlülük ve sınıf hareketi üzerine inşa ettiği sinemasının dayanak noktalarını güçlendirdi. Tabii bu filmde Jason Statham'ın yanı sıra Brad Pitt, Stephen Graham ve Vinnie Jones'tan oluşan kadro da yine patlamaya hazır bir barut fıçısı gibiydi.

Ancak Guy Ritchie'nin kariyerinin başındayken tabuları yıkan pop divası Madonna ile yaptığı evlilik kendisini farklı bir yöne götürdü. Madonna ile evli kaldığı dönemde yaptığı filmler de büyük tartışma konusu oldu. Hatta Madonna'nın başrolde yer aldığı *Swept Away*, filmografisindeki en kötü ve en çok dalga geçilen film olarak yerini aldı. O süreçteki en dikkat çekici filmi ise hiç kuşkusuz *RocknRolla*'ydı. Aslına bakılırsa bu film, Guy Ritchie'nin suç ve aksiyon temalı, iç içe geçen hikâyelerle örülü sinematik tarzını pekiştiren yapımlardan biriydi.

Madonna ile yaşadıkları olaylı ayrılıktan sonra ise Sherlock Holmes filmleriyle tekrar bir ivme yakaladı. Fakat 2010'lu yıllar Guy Ritchie için pek parlak geçmedi. Özellikle bu dönemde yaptığı ve Britanya mitolojisinin en önemli eserlerinden birisi olan Kral Arthur efsanesini yorumladığı *King Arthur: Legend of the Sword* (Kral Arthur: Kılıç Efsanesi) ile *Aladdin* batağa saplandığı filmlerdi.

Lakin *The Gentlemen* filmiyle köklerine ve iyi bildiği sulara dönmeye karar verdi. Bu film sonrasında gelen Netflix spin-off'u da *The Gentlemen* dünyasına boyut katan bir yapım oldu. *The Gentlemen*'a geçmeden önce ise Guy Ritchie sinemasını ve temellerini biraz daha açayım.

PARÇALANMIŞ ANLATILAR, ERİL KARAKTERLER VE ÇOKKÜLTÜRLÜLÜK

Açıkçası Guy Ritchie'nin sinematik yaklaşımına, kurduğu hikâyelere ve eklektik tarzına baktığımızda yoğun bir Quentin Tarantino etkisi olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz.

Özellikle anlatıları postmodernist biçimde parçalama, olay örgülerindeki döngüsellik ve ateş eden diyaloglar yazma yönünden. Elbette Guy Ritchie yıllar içinde bu etkiyi yoğunlaştırdı ve İngiliz taşlamalarıyla dolu karakteristik bir stil geliştirdi.

Bu karakteristik stili de eski usul kötülük anlayışıyla bir suç ağının içinde bulunan, sistemi yöneten, para ya da güç istenci olan ve çoğunlukla Londra varoşundan gelen karakterlerin büyük hikâyeleri belirledi. Alt tabakaya mensup olan bu renkli, çokkültürlü, bitirim karakterler sınıf atlamak için her şeyi yapmaya ve gangster olmaya hazır. Bu nedenle Guy Ritchie yapımlarındaki temel çatışma, erki elinde bulunduran kaymak takımı ve aristokratlar ile onların yerini alarak varsılaşmak isteyen alt sınıflar, sokak çeteleri, çingeneler, paryalar arasındadır. Bu yukarıya doğru hareket de ancak zor kullanarak, soyarak ve öldürerek olur.

Bu bağlamda Guy Ritchie sinemasındaki şiddet kullanımı da bir hak iddiasıdır ve silahlar, öldürücü aletler, objeler, araç gereçler de erki temsil eder. Ayrıca alt kültüre ait argo ifadeler, melodik aksanlar, ağız dalaşı, sıkı betimlemeler ve erillik fişkıran dil de anlatılarındaki tanımlayıcı öğeler arasındadır. Doğrusu Guy Ritchie yapımlarına baktığınızda Birleşik Krallık'taki sınıf sistemini muzip bir yerden okuyabilirsiniz.

Tabii dolambaçlı senaryolar, hızlı kesmeler, dinamik kurgular, aksiyon ve "plot twist"ler de sinemasının belirleyici özelliklerindendir. Rock ya da punk ağırlıklı müzik kullanımı da filmlerindeki fırlamalığı tamamlar.

GÜCE TUTKUN İNGİLİZ ARİSTOKRASİSİ VE KENDİNİ KEŞFETMENİN HEYECANI

Buradan *The Gentlemen*'a geçersen, Guy Ritchie sineması son dönemdeki çıkmazından *The Gentlemen* filmiyle kurtulmuştu. Bu yapım, Guy Ritchie'nin parlak dönemlerine göz kırpan ve kendisinde hâlâ iş olduğunu gösteren türde bir film.

The Gentlemen'da çok iyi bildiği ve kendini çok rahat hissettiği bir dünyanın kapılarını açmış, *Snatch* ya da *RocknRolla* filmlerine benzer bir senaryoyla sinemaseverleri selamlamıştı. Hikâyeye eklenen farklı karakterlerle kat kat açılan olay örgüsü, üçüncü perdede klas bir şekilde çözülüyordu.

Açıkçası Guy Ritchie'nin kendine özgü sinema dilini ve biçimlerini konuşturduğu, göndermesi bol olan *The Gentlemen*, eski okul hayranlarını tatmin etmeyi de başarmıştı. Netflix yapımı spin-off serisi de *The Gentlemen* evrenine eklenen stili bir seyirlik olarak karşımızda duruyor. Guy Ritchie'nin sevilen formüllerini ve anlatı kalıplarını baştan sona kullanan seri, asıl gangsterlerin de aristokratlar ve soylular sınıfı olduğunun altını layığıyla çiziyor.

Bir yandan da bu seri Guy Ritchie yapımlarındaki kadın ana karakter açığını da kapatıyor. Guy Ritchie filmlerinin nüvesini oluşturan ataerkil ve maço suç dünyasında kadın karakterler pek öne çıkmaz. Ne var ki *The Gentlemen* serisinde Kaya Scodelario'nun canlandırdığı Susie Glass karakteri, erkekler kulübünde ayakta kalan ve oyunu kendi kurallarıyla oynayan güçlü bir kadın olarak dikkat çekiyor.

Lakin serinin asıl başarısı başroldeki Theo James'in canlandırdığı soylu Eddie Horniman'ın karakter gelişiminde yatıyor. Theo James gerçekten bir düğün olarak çok "cool" bir performans sergiliyor. Eddie'nin karakter yolculuğunu takip ederken ruhunun derinliklerini keşfetme sürecini ve sorunları soğukkanlılıkla çözen bir suç baronuna dönüşmesini gözlemliyoruz. Bu açıdan Eddie'nin karakter arkının çok iyi çizildiğini söylemek gerekiyor.

Yan rollerdeki Vinnie Jones ve Daniel Ings'in de çok iyi iş çıkardığını belirtmek lazım. Özellikle Eddie'nin ağabeyi rolündeki Daniel Ings, hiçbir işi doğru düzgün beceremeyen üst sınıf şımarıklığıyla ve düşkünlüğüyle bir komedi unsuruna dönüşüyor. Giancarlo Esposito'nun karizması da bildiğimiz gibi işliyor.

Tabii her bölümde devreye giren farklı karakterler ve olay örgüsündeki kesişmeler de seriye dinamizm katıyor. Eddie ile Susie'nin yönettiği devasa esrar organizasyonu birçok badire atlatıyor ve kanlı çatışmalar yaşanıyor. Serideki şiddet dozu, çatışma sahneleri, nükteli diyaloglar ve atmosfer yaratımındaki estetik de seriyi izlemeye teşvik ediyor.

Yine de senaryodaki bazı dönemeçlerde sıkıntılar olduğunu, devamlılığa dair bazı problemlerin göze battığını ve bölümler arasında bazı düşüşlerin yaşandığını da ifade etmeliyim. *The Gentlemen* serisi ne yazık ki aynı standartta başlayıp aynı standartta devam ederek son bulmuyor, hikâyeye arkında pürüzler bulunuyor.

Buna rağmen *The Gentlemen* serisi, Guy Ritchie'nin eski parlak günlerine dönüş sinyalleri veren bir yapım olarak karşımızda duruyor. Doğrusu bu seride yanına *Peaky Blinders*'tan Matthew Read'i alması da işe yararmış, birlikte İngiliz yüksek sosyetesinin suç ağına yeni bir katman eklemişler ve iyi tasarlanmış bir spin-off kurmuşlar.

EPI- -SO- -DE	türk dizileri
	≡
	KÖŞEYAZISI

TÜRK DİZİLERİNİN EN BÜYÜK KOZU **GÜÇLÜ** KADINLAR EKRANA +YAZI_/_OYA DOĞAN_doganoya@gmail.com+ DÖNDÜ

EKRANLARI ADETA İSTİLA EDEN PSİKOLOJİK-DRAMA TÜRÜ ZAMANLA YERİNİ BAŞKA YAPIMLARA TESLİM ETMEK ZORUNDA KALİYOR. ZİRA YAŞANAN SAVAŞLAR, EKONOMİK KRİZLER, POLİTİK SORUNLAR, DOĞAL AFETLER BU YÜZYILI ELE GEÇİRMİŞ DURUMDA VE REYTING SONUÇLARI GÖSTERİYOR Kİ, İNSANLAR ARTIK UMUT VEREN HİKÂYELERİ, KENDİ GÜCÜYLE TANIŞAN KADINLARI İZLEMELİ İSTİYOR.

Türk televizyonları uzun süredir kara kışa teslim olmuş durumda! Dizilerden gelen acı, gözyaşı, travma, şiddet, intikam, toksik ilişki, sevgisizlik, tekrar şiddet, yetmedi sözlü şiddet, bu da yetmez fiziksel şiddet, yine mi olmadı maddi şiddet sağanak gibi üstümüze yağıyor. Bunlardan sıırsıklam olmuş haldeyken "Gerçek bir hikâyeden uyarlanmıştır" vurgusu üstümüze kar olup çöküyor. Dizi karakterleri ruh sağlığını kaybederken seyirci de eksik kalmıyor ve empati yaparak yavaş yavaş aklını ateşe veriyor. Özellikle kadınlar bir adamın peşine takılıp giderken güçlü olmakla bir adamın kadını olarak güçlü olmak arasındaki farkı unutup toksikliğin içine gömülüyor. Bu durum gün geçtikçe can sıkıyor diye düşünürken üç ay önce bir kanal isyanımızı duydu sanki...

SANDIK KOKUSU BİLDİĞİMİZ YERDEN GELDİ

Önce Karsu geldi ekrana... Adı bile aslında bize bir şey anlatmaya çalışıyordu. Kar suyu.. Yani kar erimeye başladı, yakında "bahar" gelecek, güzel günler gelecek diyordu bize Karsu, *Sandık Kokusu*'nda! *Sandık Kokusu* ekrana en iyi bildiğimiz yerden, aldatılan kadın oluşuyla geldi. Konusuna gelince Karsu küçük yaşta mutsuz olduğu aile evinden kurtulmak için kendisinden yaşça büyük Reha ile evlenir ve Adana'ya taşınır. Önce Tılsım dünyaya gelir. Anne olmayı çok sever Karsu. Üstelik kocası Reha o kadar bencildir ki, o eve dayanmak için anne olmak onun için kurtuluş bileti gibidir. Tılsım'dan sonra Kuzey'i doğurur Karsu ve en son Selin gelir dünyaya... Adana'da zengin bir aile olarak yaşamlarını sürdürürler. Ancak Selin'in doğmasıyla onu kıskanan Kuzey yorar Karsu'yu... Kocasını Reha ise çocuk sesini dinlemek istemez ve sadece uykusunun derdine düşer. Karsu da hiç güvenmediği, güzellik meraklısı annesi Filiz'den Kuzey'i İstanbul'a götürmesini ister. Filiz, Kuzey'i daha Adana çıkışında kaybeder ve dışarıdan bakılınca mutlu görünen bu zengin aile bir inci kolye gibi dağılmaya başlar.

MADDİ ŞİDDET KOZUNU ÇEKTİ

Karsu üç yıl boyunca oğlunu arama derdine düşünce kocası Reha, Karsu'yu en yakın arkadaşıyla aldatmaya başlar. Reha'nın bencilliği o kadar çığırından çıkar ki, "Neden benimle ilgilenmiyorsun da kayıp oğlumuzu arıyorsun Karsu?" bile der Reha! Karsu kendi çabalarıyla oğlu Kuzey'i bulduğundaysa kocası Reha'yı en yakın arkadaşıyla öpüşürken yakalar. O dakikadan sonra da üç çocuğunu yanına alıp Adana'yı terk eder. Reha önce sözlü şiddet uygular Karsu'ya. Durduramayınca maddi şiddet kozunu çeker. Hayatı boyunca hiç çalışmayan ve kocasının kredi kartları dışında bir geliri olmayan Karsu üç çocuğuyla parasız pulsuz İstanbul'da alır soluğu... Oğlunu kaybettiğinden beri konuşmadığı annesi Filiz'e mecburen yerleşir.

TÜRK DİZİLERİNİN EN BÜYÜK KOZU

İşte, ondan sonra bir adamın soyadı ve parasıyla güçlü kadın olan Karsu'nun sadece Karsu olduğu için güçlenme hikâyesi başlar. Temizliğe de gider, tezgâhtarlık da yapar Karsu. Ama çocuklarıyla ayakta kalmanın yolunu bulur. Üstelik onu maddi şiddetle kendisine mahkûm eden eski kocasına da direnerek ayakta kalır. Kadının kendi gücünü fark ettiği, en önemlisi kabul ettiği işler Türk dizilerinin en önemli silahıdır. Başta kendini bilmeyen kadın, kendi içinden çıkan güçle tanıştıkça bambaşka bir şeye dönüşür. Hem güçlü hem de merhametli kadın olmayı başaran kadın dünyanın her yerine ilham olur. İşte Karsu da o karakterlerden biri! Kendisiyle yeni tanışıyor ve her bölüm, "Seni tanıdığımı memnun oldum Karsu," diyor kendisine. Biz de bir kadının tüm zorluklara kafa tutuşunu ama anne merhametini koruyuşunu keyifle izliyoruz.

MERYEM'E BAKAN GÜÇSÜZ DER AMA...

Karsu ekrana gelir gelmez aslında etrafına da yayıldı. Çünkü *Kızıl Goncalar* dizisinde izlediğimiz Meryem karakteri de aynı nüvelerle çıktı karşımıza... Küçük yaşta bir tarikatın içinde evlendirilen, 18 yaşına gelmeden anne olan ve bir kızını öldü zanneden, üstün zekâlı kızı kendi kaderini yaşamasın diye türlü yollar arayan, kızını yurtdışına kaçtırmaya çalışan çok güçlü bir karakter Meryem! Dışarıdan bakan ona güçsüz der ama asıl güç tüm zorluklara, dini yapıya, örümcek fikirli insanlara kafa tutabilmektir. O nedenle ekrana gelen bu güçlü kadına da izleyici, "Hoş geldin, sefalar getirdin," dedi. Ve reytinglerde karşılığını gösterdi.

BAHAR'IN ALAMETİ FARİKASI

Güçlü kadınlar domino taşı etkisi yaratır. Bu iki güçlü kadının arkasından bu kez ekrana *Bahar* geldi. Hiç eğilip bükülmedi ama dümdüz geldi. Bir salı akşamı yayın hayatına başladı ve ertesi sabah herkes sadece *Bahar*'dan bahsediyordu. Reytingler ikinci bölümde iki basamaklı sayılara gelmişti bile... Rakipleri zirveyi kolaylıkla bıraktı *Bahar*'a... İyi ama bu *Bahar*'ın alameti farikası neydi? Öncelikle oyuncusuydu. Demet Evgar tartışmasız Türkiye'nin en iyi oyuncularından biri. Hem dramda hem de komedide müthiş performanslara imza attı. Ve en acılı anların içinden komedi çıkararak oynamak konusunda oldukça iyi! *Bahar*'da da bunu yaptığı için ekrana adeta yapışıp onu izliyoruz.

TOKSİK POZİTİFLİK MASKESİYLE SAVAŞ AÇIYOR

Bahar tıp fakültesi mezunu ama okul bitir bitmez anne olduğu için hiç doktorluk yapmamış, çocuklarına fazla düşkün, kayınvalidesinin adeta hizmetçisi, evin marangozu, boyacısı, temizlikçisi, kocasının ütücüsü olarak çalışıyor bu hikâyede... Kocasını Timur onunla aynı yatağı bile paylaşmıyor üç yıldır, başka odada yatıyor. Ama o her sabah uyanıp bütün evi çekip çeviriyor. Kocasını Türkiye'nin en önemli cerrahlarından biri ama Bahar'a para vermiyor. O da hep azla yetinip şükür demeyi ihmal etmiyor. Her yaşanan kötü duruma karşı geliştirdiği toksik pozitiflik maskesiyle kötülere karşı güler yüzle savaş açıyor. Ta ki bir gün bayılıp hastaneye kaldırılana kadar...

KADINLARIN İÇLERİNİN YAĞINI ERİTTİ

Bahar'ın karaciğer yetmezliği yaşadığı ve acilen nakil olması gerektiği ortaya çıkıyor. Sevgili eşi Timur, Bahar'ı kendi hastanesinde bile tedavi ettirmiyor çünkü o hastanede 3 yıldır sevgilisi Rengin çalışıyor. Yapılan tetkikler sonucunda da sadece Timur'un donör olabileceği ortaya çıkıyor. Ve tabii ki Timur, Bahar'a ciğerini vermiyor. Çocukları, "Annem ölecek baba, lütfen!" demesine rağmen yapmıyor. Bir yabancı sayesinde Bahar kurtuluyor ama işte o toksik pozitiflik maskesini de çöpe atıyor. Yeniden hayata dönen Bahar artık kendi isteklerine de önem

vermeyi öğreniyor. İlk iş temizlik yapmayı bırakıyor, yeniden doktor olmak için sınavlara hazırlanıyor, cimri kocası Timur'un kredi kartını alıp bugüne kadar almadığı marka kıyafetler, takılar, aksesuarlar alıyor. Timur ona hesap sorunca da, "Ben yıllarca senin parayı harcamayı kendime yediremedim ama sen benim kocamsın. Yıllarca size yemek yaptım, ütü yaptım, sağlıklı ortam yarattım, dışarıdan stresle geldiğinizde önünüzde yastık olup stresinizi atmanızı sağladım. Bunlar da fazla mesaiydi, hakkımdır," diyerek ekranda onu izleyen kadınların adeta içinin yağlarını eritti.

YÜZÜMÜZ GÜLEREK İZLEDİK

Bahar bununla da yetinmedi, kocasının hastanesinde asistan doktor olmak için başvurdu ve kabul aldı. Şimdi Bahar, kocası Timur, oğlu Aziz Uras, kocasının sevgilisi Rengin, Bahar'ın doktoru Evren aynı hastanede çalışıyorlar. Ve Bahar, o sessiz görümlü, güler yüzlü Bahar orada da başarılı olacağının sinyallerini verdi. Tüm bunlar olurken de ne bağırış çağırış vardı ekranda, ne silah, ne fiziksel şiddet, ne erkeklik övgüsü ne de gözyaşı! Bir kadının acılarına rağmen ayağa kalkıp savaşmasını yüzümüz gülerken izledik. Üstelik annelik kavramıyla mücadelesi de hepimizi gözyaşlarına boğdu ama ajite etmeden!

TÜRK DİZİLERİ İLHAM VERDİ

Bahar'ın ekrana getirdiği mevsim değişikliği umarım bulaşıcı olur. Türkiye bugün dünyanın en çok dizi satan 3. ülkesiyse bunun en büyük nedeni de kadınlar! Çünkü kadınlar güçlü olma kavramını başlangıçta yanlış anlayıp erilleşmişti, zamanla hem güçlü hem de merhametli olunabileceğini fark etmeye başladılar. Bu konuda da Türk dizileri onlara gerçekten ilham verdi. Umarım Karsu, Bahar, Meryem gibi pek çok Anka Kuşu olan kadın kendi küllerinden doğmayı başarır ve kendi gücüyle tanışır.

**GÜLCE BAŞER'İN POLİSİYE ROMAN
ÜÇLEMESİ NİHAL GÜRSOY SERİSİ YENİ
BASKILARIYLA KİTAPÇILARDA!**

mylosyayingrubu.com

/MylosKitap

/MylosKitap

/myloskitap

EPI-
SO-
DE

bahar

SHOW TV

KAPAK RÖPORTAJI

Hepimize çok iyi geldi:

Bahar

ASENA BÜLBÜLOĞLU VE SET FOTOĞRAFLARI: ERKAN SORKUN
AYÇA ÜZÜM FOTOĞRAFLARI: BURCU YETİŞ

Son birkaç yıldır televizyon dizilerinin önemli bir bölümü, ağır psikolojik rahatsızlıkları olan karakter ve ailelerin ya da toksik ilişkilerin hikâyelerine sıkışmıştı. Elbette arada farklı hikâyeler izledik ancak bu diziler de reytinglerde istediğini bulamadı.

Bu ağır hikâye iklimini sarsan bir iş çıktı karşımıza: *Bahar*. Yıllar sonra mesleğini yapmaya karar veren bir kadının aile içinde yaşadıklarını ve toplumsal tabularla nasıl çarpıştığını anlatan; her bölümünde kahkaha garantili, yumuşacık ama güç veren, zengin bir hikâye. *Bahar*, ilk bölümüyle reytinglerde iyi bir açılış yaptı; 2. bölümüyle reytinglerini ikiye katladı ve şu anda Türkiye’de en yüksek reyting alan, en çok izlenen, konuşulan dizi. Sokakta, sosyal medyada kadınlara ses olan diyalogları, monologları, her bölümde mutlaka yer verdiği şiirler, mükemmel oyuncu kadrosu... *Bahar*’ı övmek için neden çok... Biz de hepimizin içini açan, TV seyircisiyle ilgili ezberleri bozan *Bahar*’ı Episode’un kapağına taşıdık.

Performanslarıyla her bölümde, her sahnede içimizi açan Demet Evgar, Buğra Gülsoy, Mehmet Yılmaz Ak, Ecem Özkaya, Hatice Aslan, Füsun Demirel, Elit Andaç Çam, Demirhan Demircioğlu, Alisa Sezen Sever sorularımızı yanıtladı. Ayrıca dizinin senaristi Ayça Üzümlü, yönetmeni Neslihan Yeşilyurt ve yapımcısı Asena Bülbüloğlu ile proje aşamasından bugüne *Bahar*’ı konuştuk.

Demet Evgar

Çevremizdeki herkese *Bahar* çok iyi geldi, siz *Bahar*'la tanıştığınızda ne hissettiniz? Size nasıl geldi *Bahar* ve onun dünyası? Proje size ilk geldiğindeki hisleriniz ne olmuştu?

Bahar'ın gözlerine ilk baktığımda bana gelen o tanıdık hissi takip ettim. O ve onun dünyası sadece bana değil, hepimize tanıdık değil mi? Kendisini tamamen ailesine adanmış; bir cam vazonun yere düştüğünde ayrıldığı parçalar gibi parçalara bölünse de yine de sözkonusu ailesi olduğunda kendini "tutkal"a çevirip bütün vazo görünümünü kaybetmemiş, ailesi için her şeyi geride bırakan o fedakâr kadını hepimiz çok iyi tanıyoruz. Dışını göremediği bir kabuğun içinde yaşamış yıllarca; güvenli limanı bellediği o kabuğun dışında yaşanan ise bambaşka bir realite. Bu realiteye başına gelen hayati olay sonrasında yaşadıklarıyla uyanıyor Bahar. Bir kere uyandığında ise hepimizde olduğu gibi artık o değişim kaçınılmaz oluyor. Bu muhteşem değişim-dönüşüm hikâyesinin içinde Bahar'la el ele yol arkadaşlığı yapmak bana çok heyecan verici geldi.

Proje bana ilk geldiğinde orijinal formatın iki bölümünü izlemiştim senaryoyu okumadan önce. Ve en çok hoşuma giden nosyon da mizahi yanının güçlü olmasıydı. Trajediden bile bir durum komedisi yaratabilmek o kadar kıymetli ve gündelik hayatın parçası ki *Bahar*'da da bunu fazlasıyla görüyoruz.

Bahar'ın Kore yapımı dizideki Cha'ya göre daha renkli bir kişiliği olduğu görünüyor. Bunun yanı sıra Bahar'ın hayal kırıklığı yaşadığı ilk bölümlerde dahi o tatlı mizahını keyifle izliyoruz. Bahar'ın bu kadar sevilmesinde bu mizahın etkisi nedir sizce? İzlediğimiz Bahar'ın ne kadarı doğaçlama?

Mizahı bize hayatın sert gerçekliklerine bakma cesareti veren bir gözlük gibi düşünüyorum. Bahar'ın dünyası, yaşadıkları aslında birçok kadının içinden çıkamadığı kadar gerçek ve trajik. Dizide ortaya koyduğumuz mizah sayesinde bu sert gerçekliğe birlikte bakabiliyoruz. Mizah bu kadar güçlü bir şey. Charlie Chaplin, "Hayat, uzak çekimde komedi, yakın planda trajedidir," derken asa ayarlarını yapabileceğimizi de bize hatırlatıyordu bence.

Karakteri üstünüze giyip sahiplendiğinizde doğaçlama anların olması kaçınılmaz hale geliyor. Bununla birlikte güzel pasörlerle çevrili olduğunuzda ve yönetmeniniz de işi salt monitör arkasından görmeyip üç boyutlu görebildiğinde bu doğaçlamalar işin bir parçasına dönüşüyor. Türkiye televizyon tarihinin en küfürsüz küfür sahnesi yorumunda bulunulan "N'oldu cerraahım?"dan "Tümör"e kadar pek çok viral olan an böyle ortaya çıktı.

Son yıllarda yaşadığımız kitlesel olaylara baktığımızda en çok hoşuma giden şey özellikle Z kuşağının mizahın gücünü tıpkı eski zamanlarda olduğu gibi kullanabilmesi. 8 Mart Dünya Kadınlar Günü yürüyüşünde açılan "Tümörler kapatılsın" pankartı da bunun güzel bir örneği.

Televizyonda görmeyi özlediğimiz kadınlardan biri Bahar. Yaşadığı tüm zorbalıklara ve baskılara rağmen umutlu tavrını sürdürmeye devam ediyor. Bahar sadece güçlenen bir kadının hikâyesi değil, çok daha fazlası var. Bahar'ı ve dünyasını siz nasıl anlatırsınız?

Bahar'ın dünyası daha doğrusu tarihi ikiye ayrılıyor. Yaşamayı unuttuğu noktada hayatını kaybetme tehlikesi ironik şekilde onun kalp masajı, şoku oluyor. Ve "Hayır, bu geminin dümeninde ben varım ve gemiyi kendim için denize açıyorum," diyor. O açıldığı denizde çok alabora yaşıyor ama sıcak denizlere de ulaşıyor. Kendi "bahar"ına kavuşuyor, çiçekleniyor özgüveni ve gücünün farkına vardıkça. Yaşı ya da statüsünü bir "etiket" olarak yorumlamadan ve bunu kabullenmeden, cesurca sıfırdan hayata atılmaktan korkmuyor. Ve bunu yaparken çevresine de sıkıca sarılan, korumacı, verici ve onları düşünen bir noktadan; aslında bas bas bağırduğumuz "sevgi dili"ni kullanarak yaklaşıyor ve onlar için de baharı getiriyor.

İlk bölümde belki de binlerce çift birbirine aynı soruyu sordu: "Benim için ciğerinin yarısını verir miydin?" Bahar'ın yaşadığının benzeri bir yüzleşmede siz nasıl davranırdınız? Böyle bir durumun ardından ilişkiyi sürdürmek ya da aynı şekilde sürdürmek mümkün mü sizce?

Her türlü ilişkinin en önemli tutkalı güven duygusudur bence. Güven sarsılınca ilişkiyi toparlamak çok güç. İlk bölüm yayınlanmadan önce ben de Show TV'nin yaptığı sokak röportajlarını izlemiştim merakla. Bir beyefendinin, "Kalbim zaten onun," ifadesini kullanarak böbreğini de verebileceğini söylediğini hatırlıyorum. Ben de düşünmeden verirdim.

Dizi ya da filmlerde bazen öyle bir oyunculuk performansı izleriz ki o karakteri başka bir isimle düşünemeyiz hale geliriz. "Bahar'ı başka bir oyuncu canlandırırsa onun duygusu, mizahı bu kadar güçlü bir biçimde bize geçmezdi, Demet Evgar'ın performansı sayesinde bu kadar çok sevdi Bahar'ı," diye konuştu Episode editörleri olarak.

Bahar'ı izlerken yönetmen, senarist, yapımcı ve siz sanki karakter üzerine en ince detayına kadar birlikte kafa yormuş ve çalışmışsınız, hepinizin aklındaki aynı karakter oluşmuş gibi hissettim. Ön çalışma sürecinde nasıl bir mesai yaptınız?

Çok teşekkür ederim, bu güzel ve yüreklendiren sözleriniz için. Tespitiniz doğru. Oyuncu arkadaşlarım, senaristimiz, yönetmenimiz, görüntü yönetmenimiz ve yapımcımızla tüm ekip, kimi zaman birlikte kimi zaman kendi başımıza en ince detayına kadar kafa yorduk, çalıştık ve çalışmaya devam ediyoruz. Gerçek hayat bizim en önemli referans noktamız. Dizinin hem karakterleriyle hem hikâyesiyle yaşayan üç boyutlu halini hepimiz kendi noktamızdan tutmaya çalışıyoruz.

Her an her şey olabilir gibi bir durumu var Bahar'ın; Timur'u terk edebilir, Evren'le sevgili olabilir, kariyerine dört elle sarılabilir ya da yeniden ailesiyle kucaklaşabilir gibi. Bu durum, karakteri çıkartırken sizi zorladı mı? Çünkü bir yandan da ciddi bir enerjisi var.

Hayatın içinde de her an her şey olabilir. :) Karakteri çıkarırken yaşadığı ve yaşayacağı olaylar benim için onun kim ol-

duğunu bulmakta sadece bir araç. Karakteri bir kere çıkartıp ortaya koyduğunda o artık kendi dünyasında karşılaştığı her durumla ilgili kendi kararlarını verir ve ilerler. Hayatın içinde de karşına hep iki yol çıkar ve sen seçersin; bu oyunculuğu, oyuncuyu etkileyecek bir faktör değil.

Birkaç yıldır, TV dizilerindeki ağırlık biraz daha sorunlu aileler, sorunlu karakterler, ağır dramlardan oluşuyordu. Dünya ve ülkenin sorunları da ağırlaştı bu dönemde. İzleyicilerin biraz nefes almaya ihtiyacı vardı ama sanki fark edilmiyordu. Bahar'ın başarısı, sektörün de izleyicinin beklentisini daha net anlamasını sağladı sanki. Bahar, TV dizileri açısından bir şeyleri değiştirebilir mi sizce?

Bence değiştirdi bile; bizde tabiri caizse tutan, izleyicinin kabul ettiği işler hemen bir "akım" olarak kabul ediliyor ve aynı türün farklı tonlarında pek çok iş izliyoruz. Bahar, patriyarka düzenine dayanan dizilerin egemenliğinde gerçekten çiçek gibi açtı. Salt bir "kadın işi" dememiz bence mümkün değil. Evet, dümende bir kadın var ama aslında dümende hayatın kendisi var. Salt komedi de, trajedinin içindeki mizah da, kö-tücülük de, iyileştiricilik de tüm bu nosyonlar bir ağacın dalları misali Bahar'da can buluyor.

8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde de Bahar'ın cümleleri eşlik etti kadınlara. Ne hissettiniz pankartları gördüğünüzde? Siz Birleşmiş Milletler Kadın Birimi'nin (Un Women) Türkiye'deki iyi niyet elçisisiniz. Aynı gün Show Ana Haber'de siz de önemli bir çalışmaya imza attınız.

"Hangi renksen osun başkasına yakışacağı diye sakın solma" repliğini pankartlardan birinde gördüğümde çok mutlu oldum. UN Women'in bu seneki 8 Mart Dünya Kadınlar Günü teması "Kadının Güçlenmesine ve Eşitliğe Yatırım"dı. Show Ana Haber'de de buna vurgu yaptık ve bir kampanya başlattık. Kadını hayatın içinden eksilttiğimizde, görmediğimizde ve yok saydığımızda yaşamın ne kadar anlaşılmaz ve eksik kalacağını göstermeye çalıştık. Umuyorum ki "artık yıl olmuş şu" başlığını eklemeden, yıllar geçtikçe Dünya Kadınlar Günü'nde verdiğimiz mücadele salt bir kutlamaya döner.

Buğra Gülsoy

Neredeyse çevremizdeki herkese *Bahar* çok iyi geldi, siz *Bahar*'la tanıştığınızda ne hissettiniz? Size nasıl geldi *Bahar* ve onun dünyası?

Hayata, çevresindekilere ve kendisine farkındalığı oluşturan birinin, yaşarken yeniden doğarak ayakları üzerine kalkmasının hikâyesi, izleyen herkesin yapmak isteyip de yapamadıklarının, söylemek isteyip de söyleyemediklerinin bir yansıması oldu diye düşünüyorum. Böylesi bir uyanma-yeniden doğma hikâyesi içinde yer alıp bir nebze de olsa katkıda bulunmak benim için büyük bir keyif.

***Bahar*'ı Evren'in yanında evde olduğundan çok daha özgüvenli ve özgür görüyoruz. *Bahar* ile Evren'in arkadaşlıkları hakkında ne söyleyebilirsiniz?**

Birbirlerine karşı duvarları yok, engelleri yok. Evren, kalbinin bir rehberi gibi *Bahar*'ın. *Bahar*'ı aklından ve mantığından çıkartıp hislerine-sezgilerine sürüklüyor. Doğru yolun, doğru kararların akılla değil, kalple verilmesi gerektiğini savunuyor. Sadece Evren, *Bahar*'a iyi gelmiyor, *Bahar* da Evren'e iyi gelecek, birlikte iyileşecekler. İlişkilerini belli kalıplara-sıfatlara sokmadan, birbirini iyi tanımanın vermiş olduğu özgüvenle hayata karşı daha cesur adımlar atmanın bir ilişkisi bu.

Evren'in Timur'la çatışmasının tek sebebi *Bahar* değil. Timur, Evren'in inandığı her şeye taban tabana zıt bir karakter. Bir taraftan da bir tercih olarak yalnızlığı seçtiğini de söylemek mümkün sanırım. Evren'in dünyaya bakışı, durduğu yer ve yalnızlığı için ne düşünüyorsunuz?

Yalnızlıktan korkan nesiller yarattık. Fakat yalnızlığın korkulmayacak bir şey olduğunu ve hatta yalnız kalmanın kendini tanıma yolculuğunda çok kıymetli bir adım olduğunu bilmek gerekir diye düşünüyorum. Evren, her ne kadar geçmişinde "aile" kavramıyla köklenememiş, tamamlanamamış olsa da bu bir eksiklik değil onun için, tedavi edilmesi gereken, çözülmesi gereken bir duygu karmaşası sadece. Timur, materyalist dünyanın cezbedici nefislerinin sınavını verirken Evren çoktan geçmiş bu sınavları, geçmişinde yaşadıkları onu erken dönüştürmüş, geliştirmiş.

Şimdiye kadarki bölümlerde dizinin en sevilesi karakteri Evren. Ancak anlaşıldığı kadarıyla onun da derin bir hikâyesi var; dertsiz bir zengin çocuğu olmaktan onu alıko-
yan bir hikâyeye benziyor. Bunu inşa ederken en çok nerede zorlanıyorsunuz?
Her karakterin inşası ayrı bir keyif benim için. Zorluklar değil de nasıl yorumlanması gerektiğinin düşünüldüğü engembeli süreçler diyebilirim.

İlk bölümde belki de binlerce çift birbirine aynı soruyu sordu: "Benim için ciğerinin yarısını verir miydin?" Bahar'ın yaşadığının benzeri bir yüzleşmede siz nasıl davranırdınız? Böyle bir durumun ardından ilişkiyi sürdürmek ya da aynı şekilde sürdürmek mümkün mü sizce?

İlişkiyi sürdürüp sürdürmemek bir sonuç sadece, eyleme geçme halî. Aslolan bunun farkına varıp döngülerini kırabilmek. Hep deriz ya, "Niye sürekli aynı şeyler başıma geliyor?" diye. Çünkü döngülerin sana bir şeyleri göstermeye, öğretmeye çalışıyor. Sen onu idrak etmedikçe kapını tekrar çalmaya devam edecek.

Birkaç yıldır, TV dizilerindeki ağırlık biraz daha sorunlu aileler, sorunlu karakterler, ağır dramlardan oluşuyordu. Dünya ve ülkenin sorunları da ağırlaştı bu dönemde. İzleyicilerin biraz nefes almaya ihtiyacı vardı ama sanki fark edilmiyordu. Bahar'ın başarısı, sektörün de izleyicinin beklentisini daha net anlamasını sağladı sanki. Bahar, TV dizileri açısından bir şeyleri değiştirebilir mi sizce?

Muhakkak değiştirmiştir. İzleyen yüz seyircinin üçünü bile iyileştirse bu büyük bir başarı. Negatif duyguların değil pozitif duyguların işlendiği bir hikâye her daim karşılığını bulur, bulmuştur da. Sektör açısından bakarsak çatışmayı yaratan şeyler travmalardır, sorunlardır, evet. Bir hikâye, kaosları anlatarak yoluna devam eder. Ama bence Bahar dizisi her sorunu, her çatışmayı, her travmalı karakteri "olumlama" yöntemini kullanarak, her bir karakteriyle empati kurulmasını sağlıyor, kaosların içinden tünelin sonundaki ışığın umudunu aşılayarak yoluna devam ediyor. Bundaki en büyük etken ise "trajikomik" durumların seyircinin sırtındaki kaos yükünü alması. Hem anlatacağı hikâyeyi keyifle anlatıyor, hem de seyirciyi taşınamaz bir buhranın içine sürüklemiyor.

Mehmet Yılmaz Ak

Neredeyse çevremizdeki herkese *Bahar* çok iyi geldi, siz *Bahar*'la tanıştığınızda ne hissettiniz? Size nasıl geldi *Bahar* ve onun dünyası?

Senaryoyu ilk okuduğumda çok heyecanlandım, bu işin içinde yer alma fikri bana iyi hissettirdi. Seyircinin ekranda böyle nahif bir anlatıma, böyle hikâyelere ihtiyacı olduğunu düşündüm. Bu yüzden *Bahar*'ın hepimize iyi geleceğini hissettim, nitekim öyle de oldu.

İzleyici Timur'dan nefret etmekten kendini alamıyor; fedakâr eşini aldatan, onun hayati riskini hiçe sayan, onun benliğini arama yolculuğuyla alay eden bir karakter Timur. Ancak bazı sahnelerde Timur'un da duyguları olduğunu, ara sıra kararsız kaldığını ve kendini sorguladığını hissediyoruz. Timur, "saf kötü" olarak nitelendirilemez bence. Siz ne düşünüyorsunuz? Karakteri biraz sizden dinleyebilir miyiz?

Bir karakteri sadece iyi veya sadece kötü olarak tanımlamak onu karakter olmaktan çıkarıp bir tip haline dönüştürüyor. Bu anlamda karakterin inandırıcılığı da yok oluyor diye düşünüyorum. Sonuçta hiçbir insan saf iyi veya saf kötü olamaz. Karakterin eylemleri ve düşünceleri kötü olarak tanımlanabilir, bu eylemleri tasvip etmek zorunda değiliz tabii. Karakterin kendisi de bunun için bir haklı nedene sığınmak zorunda değil. Aksine bu eylemlerin ve duyguların arasına sıkışmış olması onu daha insan kılıyor. Bu anlamda Timur'u kendi vicdanıyla baş başa bırakıyorum. :)

İlk bölümde belki de binlerce çift birbirine aynı soruyu sordu: "Benim için ciğerinin yarısını verir miydin?" Bahar'ın yaşadığının benzeri bir yüzleşmede siz nasıl davranırdınız? Böyle bir durumun ardından ilişkiyi sürdürmek ya da aynı şekilde sürdürmek mümkün mü sizce?

Bütün ilişkilerde alma-verme dengesinin önemli olduğunu düşünüyorum. Ben öyle bir durumda kalsaydım zaten kalbimi vermişim, ciğerimi de verirdim. :)

Birkaç yıldır, TV dizilerindeki ağırlık biraz daha sorunlu aileler, sorunlu karakterler, ağır dramlardan oluşuyordu. Dünya ve ülkenin sorunları da ağırlaştı bu dönemde. İzleyicilerin biraz nefes almaya ihtiyacı vardı ama sanki fark edilmiyordu. **Bahar**'ın başarısı, sektörün de izleyicinin beklentisini daha net anlamasını sağladı sanki. **Bahar**, TV dizileri açısından bir şeyleri değiştirebilir mi sizce?

Umarım değiştirir... Yeni bir projenin başarılı olmasını sağlamak için bilindik kodlarla üretmek yerine yeni şeyler denemenin hem seyirciye hem sektöre katkısı mutlaka olacaktır. **Bahar** bir uyarılama dizi olmasına rağmen yeni bir yorumla can buldu... Bence dizimizin bu kadar sevilmesinin nedenlerinden biri de bu. Böyle bir işin içerisinde olmak gurur verici.

8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde de Bahar'ın cümleleri, eşlik etti kadınlara. "Tümörler kapatılsın" pankartları da vardı. :) Ne hissettiniz pankartları gördüğünüzde?

Dizinin cümlelerinin slogan haline gelmesi mutlu etti tabii... Bence de tüm Tümörler kapatılsın! :)

Ecem Özkaya

Neredeyse çevremizdeki herkese *Bahar* çok iyi geldi, siz *Bahar*'la tanıştığınızda ne hissettiniz? Size nasıl geldi *Bahar* ve onun dünyası?

Bahar mucizeleriyle geldi hep, tüm hayatım boyunca da öyle oldu. O yenden uyanışın, iyileşmenin kendi versiyonunu ileri taşımanın, büyümenin takvimi gibi.. Tüm kainatın doğum günü gibi... Bizim *Bahar* da öyle, tüm kadınların içinde büyüttüğü ne ise onu aynaladı. Ne mutlu bize...

İlk bölümlerde Rengin karakterine karşı hissettiklerimiz, karakterin Timur'la ilişkisini ve geçmişini öğrendikçe değişti ve Rengin daha "gri" bir karakter olma yolunda ilerlemeye başladı. Parla ile ilişkisi de gergin ve mesafeli biraz. Rengin'in karakter gelişimi hakkında ne söyleyebilirsiniz?

Gerçek olana en yakın kalmak ortak lisanımız oldu ve bu gerçeklik de gerekçeli olmalı. Safi iyi, safi kötünün olduğu bir dünya mümkün değil. :) Bunu bu kadar izlenilir kılan da bu grilik oldu sanırım. Bizim tüm karakterlerimizin kırılma süreçleri başladığında seyircinin karşısına çıktı. Bakalım hep birlikte göreceğiz nerelere evrilecekler. :)

Rengin yalnız kalmaktan da korkan bir kadın. Timur gibi, gençliğinde de bugün de hataları, aldatmaları, yalanları ve bencilliği apaçık ortada olan biriyle ilişkisini yalnızlık korkusuyla açıklamak mümkün mü? Rengin gibi bir kadın, Timur gibi bir adamda gerçekten ne buluyor? Neden ikinci kadın olmayı bunca zaman kabul etti sizce?

İkinci kadın olmadığı için bunu bu kadar rahat dile getirebiliyor o ilk zamanların alışkanlığıyla ama artık durum bu değil. Sadece alışkanlıklarını konfor alanı zannetmesi, artık bunun böyle olmaması gerektiğini kendine itirafı ancak olabiliyor. Karakterin geçmiş yapılandırması da zaman zaman karşımıza çıktığında hak veriyoruz.

Bahar, geçmiş için Rengin'den özür dilediğinde Rengin neden daha önce gelmedin dedi. Bahar daha önce gelseydi ne değişirdi sizce?

Olaylar çok boyutlu. :) Çok ihtimal var ama orası geçmişi ilgilendiriyor. Biz bundan sonra neler olacak ona bakalım, derim.

Rengin gördüğümüz kadarıyla yalnız bir kadın. Ona destek olan bir dostu da yok. Ecem Özkaya olarak Rengin'le arkadaş olsanız, ona ne söylerdiniz?

Benimle arkadaş olabilir miydi Rengin, bilmiyorum. Ama güvendiği noktayı kavrasam yargılanmayacağı bir alan tanıyıp dost bile olabilirdik. :)

Hatice Aslan

Neredeyse çevremizdeki herkese *Bahar* çok iyi geldi, siz *Bahar*'la tanıştığınızda ne hissettiniz? Size nasıl geldi *Bahar* ve onun dünyası?

Bahar'ın senaryosunu okuduğumda mottosu, "Uyanmaya hazır mısınız?" çok hoşuma gitti. Gerçekten beni genç kızlığıma götürdü. *Bahar* gibi olduğum zamanları hatırlattı. O yüzden izleyen bütün kadınlar *Bahar*'da çok şey buluyor. Hepimizin uyanmaya, o tomurcuğun tekrar çiçek açmasına ihtiyacımız var.

Nevra, eşinin ve oğlunun kariyerleriyle övünen, kendini onlarla var etmeye alışmış bir karakter. *Bahar*, hatta torunları bile oğlu kadar önemli değil Nevra için. Nevra'yı siz nasıl tanımlarsınız?

Nevra karakteri, korkuları olan yalnız bir kadın. O yüzden de tek varlığı olan oğluna tutunuyor. Tabii ki sadece kendisini düşünen bir karakter, ne torunlarını ne de oğlunu umursuyor. Benim için de onun o bencilliği, düşüncesiz tavırları tabii ki çok itici. Nevra çok zor ama bir o kadar da renkli bir karakter, keyifle oynuyorum ama Nevra gibi bir insan olmak istemezdim.

Nevra, *Bahar*'ı kendi ailesine hiç layık görmemiş. *Bahar*'ın doktorluğa başlaması, yani ev ve aile dışına çıkıp ayakları üzerinde duracak olması, uyanması Nevra'yı korkutuyor. Sizce ilerleyen bölümlerde Nevra gerçekleri öğrendikçe *Bahar*'a destek olacak mı?

Nevra aynı zamanda kibirli bir insan. Galiba insana zararlı olan tüm duygular Nevra'da mevcut. Öfke var, kibir var. Tabii ki *Bahar*'ın doktorluğa dönmesi işine gelmiyor. Çünkü elinin altında sürekli kullandığı bir insan var... *Bahar* kendi ayakları üzerinde duran bir kadın olacak. Bunlar da tabii Nevra'nın hoşuna gitmiyor. Nevra belki bir gün uyanır ve gerçekleri öğrendikçe *Bahar*'a destek olur mu, bilmiyorum. İleride göreceğiz.

Kötü bir kadın Nevra ama hep bir mizahi yönü de çıkıyor sanki. Bu özel bir tercih mi yani dizinin bütünlüğü içinde kötülüğün, bencilliğin komiklikle örtbas edilmesi...

Nevra karakteri de bir insan. Tabii ki iyi ve kötü tarafları var; onun o mizahi yönü, daha rahat olduğu zamanlarda ortaya çıkıyor gibi, verdiği tepkiler doğallaşılıyor. Tercih olarak değil, bir insanda iyi ve kötünün bir arada olmasından kaynaklı bir durum bu. Evet, Nevra'nın bencil tarafları olduğu kadar komik tarafı da var, gayet doğal bir durum bu. Umudum, bir gün Nevra'nın da uyanması, o güzel insani yanlarının daha çok yeşermesi.

Birkaç yıldır, TV dizilerindeki ağırlık biraz daha sorunlu aileler, sorunlu karakterler, ağır dramlardan oluşuyordu. Dünya ve ülkenin sorunları da ağırlaştı bu dönemde. İzleyicilerin biraz nefes almaya ihtiyacı vardı ama sanki fark edilmiyordu. *Bahar*'ın başarısı, sektörün de izleyicinin beklentisini daha net anlamasını sağladı sanki. *Bahar*, TV dizileri açısından bir şeyleri değiştirebilir mi sizce?

Dünyanın sorunları hiçbir zaman bitmeyecek. Hayata bu gerçeği kabul ederek bakmak gerektiğini düşünüyorum. Dünya üzerinde savaşlar hep var ama barış da var. Her zaman şiddet olacak ama diğer tarafta şefkatin de olduğunu unutmamak gerekiyor. Dizilerin de bu gibi fikirleri hatırlatması gerekiyor. Belki de bu sebeple insanlar *Bahar*'ı izlerken umutla doluyor. Umut daima var. İnsani duygularımızı hatırlamak için de *Bahar* dizisinin varlığı beni çok mutlu ediyor. *Bahar* gibi insanlar iyi ki var.

Füsun Demirel

Neredeyse çevremizdeki herkese *Bahar* çok iyi geldi, siz *Bahar*'la tanıştığınızda ne hissettiniz? Size nasıl geldi *Bahar* ve onun dünyası?

Galiba hepimiz yani tüm kadınlar *Bahar*'ı bekliyormuşuz. Her bir cümlesi, her bir sahnesi bana çok iyi geldi. Yüksek sesle söyleyemediğim, kendime itiraf edemediğim, varoluşumu sorguladığım bir zamanda *Bahar* hayatıma girdi ve sihirli şekilde dokundu bana.

Gülçiçek, *Bahar*'ın en büyük destekçisi, emekçi bir anne, sadece kendi çocuğuna değil, çevresinde ihtiyacı olan herkese elinden gelen desteği veriyor. Siz nasıl anlatırsınız Gülçiçek'i? Eğer senaristimiz sevgili Ayça, Gülçiçek için bir geçmiş hayali kurduysa eminim zorluklar, yokluklar, cefa ve bir dolu bilinmez hikâye hayal etmiştir. Zor hayatını tek başına üstlenmiş, kendini evladına, onun eğitimine adanmış ve yine kendisi için değil hep başkaları için yaşayan bir kadın. Bir anne... Gülçiçek muhakkak değişim ve dönüşüm yaşamalı diye düşünüyorum. Kadın seyirciler için bu cesaret verici olur. Tıpkı *Bahar*'ın dönüşümü gibi.

İki farklı anne karakterin yetiştirdikleri çocukları üzerinden çok doğru mesajlar veriliyor bence. Nevra daha hırslı, kariyer ve maddiyat odaklı bir anne ve Timur da biraz böyle bir insan olmuş. Gülçiçek ise sevgi dolu, şefkatli, mutluluğu yaşamın içinde arayıp bulan bir anne, *Bahar* da Gülçiçek'e çok benziyor bu yanıla. Annelerin çocukları üzerindeki bu etkisini de çok iyi anlatıyor bu sahneler bence, siz ne düşünüyorsunuz bu konuda?

Doğru. Anneler aile içinde çok etkili elbette. Çocuklar üzerinde en etkili kişi anne. *Bahar* tıpkı Gülçiçek'in gençliği. O kadar

benzerlikleri var ki... O yapıcı yanları, koruyucu, kollayıcı tarafları hep benziyor. Gülçiçek nasıl sarıp sarmalıyorsa *Bahar*'ı, *Bahar* da anneliğini çok benzer sürdürüyor. Evlatlarına benzer şekilde kol kanat geriyor.

Biz Demet'le daha ilk bölümde aslında anne-kız rolleri için ne kadar denk düştüğümüzü gördük. Demet dedi ki, "Kahkahamız, otururken içe basmamız, yürüme şeklimiz hep aynı, fark ettin mi?" Evet, haklıydı. Demet ve Füsun aslında gerçekten anne-kız olmuşlardı bile.

Nevra ve Gülçiçek atışmaları da çok keyifle izleniyor. Bu sahnelerde doğaçlama da yapıyor musunuz bazen?

Sevgili Hatice ile oynamak büyük keyif. Elbette minik doğaçlamalar yapıyoruz. Abartmadan, olabildiğince doğallığı koruyarak.

Birkaç yıldır, TV dizilerindeki ağırlık biraz daha sorunlu aileler, sorunlu karakterler, ağır dramlardan oluşuyordu. Dünya ve ülkenin sorunları da ağırlaştı bu dönemde. İzleyicilerin biraz nefes almaya ihtiyacı vardı ama sanki fark edilmiyordu. *Bahar*'ın başarısı, sektörün de izleyicinin beklentisini daha net anlamasını sağladı sanki. *Bahar*, TV dizileri açısından bir şeyleri değiştirebilir mi sizce?

Bahar'ın başarısını yakalamak hayli zor. Senaristimiz derin bir kişisel gelişim bilgisi, psikoloji bilgisine sahip besbelli. Ve kadın hakları savunucularının yıllardır söylediği, yazdığı, çizdiği, eylemlerde bulunduğu kadın sorunlarını daha ilk bölümde karşımıza koyuverdi. "Yalnız değilsiniz", "Ben varım, yapabilirim", "Kendini fark et", "Dönüşümünü başlat"... *Bahar* umarım diğer yapımcılara ve senaristlere ilham olur.

Buradan senarist Ayça Üzümlü, psikolog danışman Gamze Çevik, yönetmen Neslihan Yeşilyurt ve MF Yapım'a teşekkür ederim.

Elit Andaç Çam

Neredeyse çevremizdeki herkese *Bahar* çok iyi geldi, siz *Bahar*'la tanıştığınızda ne hissettiniz? Size nasıl geldi *Bahar* ve onun dünyası?

Bayıldım! Bana da çok iyi geldi *Bahar*. Hayatımın oldukça karışık, kaotik bir döneminde tanıştım projeyle. Çok soğuk, gri bir kışın ortasıydım senaryoyu okuduğumda. Ve birilerinin çıkıp *Bahar*'ın mümkün olduğunu söylemesi çok umut verdi bana o günlerde. Söyleyenler de haklı çıktı, bahar geliyor gerçekten, çağla yemeye çok az kaldı mesela. :) Hayatta da, içimizde de, ekranlarda da baharlar, yeni başlangıçlar mümkün demek ki. Bunu bilmek çok güzel.

İlk bölümden beri *Bahar*'ı izleyen herkes "Çağla gibi dost zor bulunur" duygusunda. Çağla, inatçı ve özgüvenli bir kadın olduğu için de *Bahar*'a koşulsuz destek verdiği için de çok seviliyor. Çağla size neler hissettiriyor?

Çağla harika biri bence. Benim de hayatımda bir Çağla'ya ihtiyacım var. Dün sette "neşe" üstüne konuştuk biraz; mutluluklar, mutsuzluklar geçici ama neşe başka bir şey, neşeyi seçmek başka bir şey ve değerli olan bu diye. Çağla'nın neşe kaynakları gürül gürül akıyor maşallah ve o kaynaklarla hem kendini hem etrafındakileri doyurabiliyor. Benim etrafım da çok sevdiğim kadın arkadaşlarımla dolu ve hepimiz birbirimizin Çağla'sı olmak için çaba sarf ediyoruz ve oluyoruz da. Kız kardeşlik hukuku böyle bir şey. Birbirimizin *Bahar*'ı ve Çağla'sı olmak zorundayız.

İlk bölümde Çağla, *Bahar*'ın seçimlerine, hayatına dair çok da farkında olmadan kırıcı ifadelerde bulunuyor ve *Bahar*'ın tepkisiyle karşılaşılıyor. Dostluklarımızda çoğu zaman da farkında olmadan iyi niyetle kırıp dökülebiliyoruz. O sahne hem dostluklara dair hem de kadın olmaya ve başarılı bir kadın olmaya dair çok şey söylüyordu. Siz neler söylersiniz o sahneye dair?

Dostluklarda kırmalar dökmeler olur bence. İnsanlar yakınlaştıkça daha kolay kırar birbirini ama daha kolay onarmasını da bilir. Kavgaların, kırgınlıkların, didişmelerin, bazen küsmelerin dostluğun bir parçası olduğuna inanıyorum ben. Yabancı biriyle kavgaya edilemez ya da senin için önemli olmayan birine küsemezsin. Kırgınlığına rağmen dostunu seçebilmen lazım tabii ya da derdini söyleyince duyulduğunu bilmen lazım. O tartışmada *Bahar*, "Sürekli eleştirdiğin şey benim hayatım," derken çok haklıydı tabii ki ama bir tanecik arkadaşını her şeyin daha güzeline layık gören Çağla da haklıydı. E, öpüşüp barıştılar zaten sonunda. Yaşasın kavgalardan daha da sağlamlaşarak dönen dostluklar! Dönmeyenler de zaten hiç bizim olmamıştır.

Birkaç yıldır, TV dizilerindeki ağırlık biraz daha sorunlu aileler, sorunlu karakterler, ağır dramlardan oluşuyordu. Dünya ve ülkenin sorunları da ağırlaştı bu dönemde. İzleyicilerin biraz nefes almaya ihtiyacı vardı ama sanki fark edilmiyordu. *Bahar*'ın başarısı, sektörün de izleyicinin beklentisini daha net anlamasını sağladı sanki. *Bahar*, TV dizileri açısından bir şeyleri değiştirebilir mi sizce?

Bahar gerçekten çok iyi tasarlanmış, çok iyi yazılmış, çok iyi çekilmiş, çok iyi oynanmış bir iş. Orta yaşlı bir kadının özgürleşme hikâyesini anlatmak bu kadar erkek bir dünyada cesaret ister. Ve bu cesaret, karşılığını buldu. Bu, hepimiz adına umut verici, öncelikle bütün kadınlar adına. Kadın oyuncular, yönetmenler, senaristler adına, sektör adına umut verici.

Demirhan Demircioğlu

Aziz Uras zeki, başarılı bir çocuk. Dedesi ve babasının izinden giderek cerrah olmak istiyor. Sizce Uras'ın gerçekten istediği bu mu yoksa ailesinin ondan beklentisi doğrultusunda mı ilerliyor?

Cerrahlık, ailede geleneksel bir yapıya sahip ve ilk çocuk olmasının da etkisiyle başka seçenekleri varmış gibi hissederek büyümemiştir aslında. Tıp fakültesine büyük bir heyecanla girmiş olsa da okurken bu meslek için uygun olup olmadığını çoğu kez sorgulamıştır. Hayatın gerçekleriyle yüzleştikçe ve özgürleşme isteğinin artmasıyla nelere cesaret edebileceğini hep beraber göreceğiz.

Aziz Uras, annesinin dramını, babasının bencilliğini gözlemlemiş, hem annesine hem kardeşine destek olmaya çalışan, sevgi dolu bir genç. Sizi Aziz Uras'ta en çok heyecanlandıran özellikler neler olmuştu?

Yapıcı bir anne, yıkıcı bir baba, öğrenilmiş ama keşfedilme-

miş doğrularla büyümek... Sonra hepimizin yaşadığı gibi hayatla mücadelenin başlamasıyla doğrularının yıkılacağı, kendi doğrularını bulacağı bir yolculuk Aziz'in hikâyesi. Onunla beraber öğrenmek, büyümek ve yüzleşmek; kendime uzaklaşarak yakınlaştıran bir süreç yaşama şansı tanıması diyebilirim.

Bahar ile Aziz Uras aynı hastanede meslektaşlar artık. Aziz Uras, annesine korumacı da yaklaşmaya çalışıyor ve epey mizahi sahneler çıkıyor buradan. Nasıl geçiyor bu sahneler sette?

Demet Evgar'la olan her sahne bir "Evgartuar" bizim için. Eğlenerek, ağlayarak, üzülerken, bazen utanarak, bir saniyesi bile müthiş bir tecrübe oluyor. Senaryonun da eğlenceli dinamikleriyle çok lezzetli bir yemek tadında geçiyor. Bitmiştir ama yemeğinizi hâlâ yemek istersiniz.

Demet Evgar, Mehmet Yılmaz Ak ve Buğra Gülsoy ile çalışmak neler hissettiriyor?

İlk bölümü izledikten sonra büyük bir sevinç ve sessizlik içindeydim. Biraz hayranlıklarımı, aldığım keyfi, şaşırmalarımı sindirdikten sonra bu ekibe karşı sorumlulukların farkında olduğum bir sessizlikte bu aslında. Tanıdıkça sahiplenmeleri, öğretmeleri, eğlendirmeleri ve sahnede her zaman bir sürü oyun alanı paylaştığımız bu insanlarla çalışacağımı bilerek güne başlamak bambaşka bir his benim için. "Çocuk heyecanı..."

Alisa Sezen Sever

Umay, annesinin sonsuz desteği ve babasının otoriter tavrı arasında sıkışıp kalmış bir genç kız. Ebeveyni arasındaki bu farkı nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bence ebeveyninin Umay'a gösterdiği davranışlar arasındaki farklılık Umay'ın da onlara farklı davranmasına neden oluyor. Babasıyla ona neredeyse "siz" diye hitap edebileceği kadar resmi bir ilişkisi varken annesiyle beraber sır gecesi yapabilecekleri kadar samimi bir ilişkileri var. Ebeveynler arasındaki bu tutarsızlık çocuklarda özgüven eksikliğine yol açabilir, Umay'da olduğu gibi. Bahar, Umay'da bir nevi kendini gördüğü için de kızının hayallerine ulaşmasında bir numaralı destekçi. Umay her ne kadar annesinin sonsuz desteğine sahip olsa da babasından da en azından hayallerine saygı duymasını bekliyor ve kendini anlatabilmek için elinden geleni yapıyor.

Umay'ın babasının kabul etmeyeceği hayalleri var. Güzel sanatlar okumak istiyor... Bu, birçok gencin mücadele ettiği bir

durum. Siz genç bir oyuncu olarak Umay'la empati kurabiliyor musunuz?

Aslında küçükken ben de bu konularda herkesten tam destek almadım, hatta gözüm korkutularak vazgeçirilmeye çalışıldım. Ama hayallerimden vazgeçmedim ve çabalamaya devam ettim. Her ne olursa olsun, ben bu hayatta hangi mesleği yapmak istersem isteyeyim, annemin her konuda arkamda duracağından emindim.

Bahar'ın Umay'a yazdığı mektup çok konuşuldu, çok paylaşıldı. Siz ne hissettiniz bu mektubu okurken?

Mektubu okurken Umay karakterinden ziyade Alisa olarak çok duygulandım. Herkesin annesiyle yaşadığı zor bir dönem olmuştur fakat unutmamalıyız ki annelerimiz de bu hayatı ilk ve tek kez yaşıyorlar. Anneler ve evlatlar olarak hepimiz birbirimize her konuda destek olmalıyız bence. Annelerimiz iyi ki varlar!

Demet Evgar'la anne-kız sahneleriniz çok sıcak, çok içten. Onunla bu sahnelerde paslaşmak, birlikte oynamak neler hissettiriyor size?

Demet abla o kadar tatlı, o kadar cana yakın biri ki inanın anne-kız sahnelerimizin çoğunda içimizden geldiği gibi oynuyoruz ve ortaya böyle tatlı sonuçlar çıkıyor. Kendisi de zaten çok sıcak ve çok sevgi dolu bir anne. Beni hep kızı Mavi'nin büyümüş haline benzetiyor. :) Tabii oyunculuk, deneyim anlamında onun inanılmaz bir okul olduğundan bahsetmiyorum bile. Kendimi çok şanslı hissediyorum.

Ayça Üzüm

Senarist

Bahar, izleyenler dahil herkese çok iyi geldi. Proje nasıl başladı sizin için? Bahar projesini yazmaya nasıl başladınız, ilk bölümün setine kadar süreç nasıl ilerledi?

Söylediğiniz gibi *Bahar* hepimize çok iyi geldi. Bunu sizden duymak da çok güzel! Benim için süreç; yol arkadaşım İlkay Doğan'ın MF Yapım'la görüşmesiyle başladı. İlkay, her zaman benim için en doğru hikâyeyi bulur, ona teşekkür borçluyum. Asena Hanım'la görüşmeye ilk gittiğimizdeyse bir yapımcı olarak hikâyeye bakışına ve şu an televizyonun genel geçer kabul ettiğimiz kodlarına hiç uymayan bir işi yapmaktaki vizyonuna, cesaretine ve inancına hayran kaldım ve hemen çalışmaya başladım. Biz kısa bir sürede ilk bölüm senaryosunu teslim ettik ve hemen ilk yazımda ve sanıyorum bir hafta içinde satıldı! Çok kısa bir süre sonra da yine -yazılan ilk haliyle- Demet Evgar, *Bahar*'ı oynamayı kabul etti! Hepimizin inancı, neşesi, cesareti Demet Evgar'ın dahil olmasıyla daha da katlandı ve tüm hazırlıklar başladı.

Kendi adıma tüm hazırlık süreci boyunca en büyük cesareti Asena Hanım'dan aldığımı söylemek istiyorum. Çünkü bu kadar nahif, gerçek, hüznün ve neşenin bir arada olduğu bir hikâyeye güvenmek büyük riskti. Bu nedenle *Bahar*'a inanmak hem doğru bir sosyolojik okuma hem de tepeden tırnağa cesaret! Hikâyenin arkasındaki bir diğer isim de genel koordinatörümüz Şeyba Ünver, ona da teşekkür borçluyum. Hikâyeyi öyle büyük bir nezaketle sahipleniyor ki, kendimizi hiç yalnız hissetmiyoruz. Hem Asena Hanım'ın hem Şeyba Hanım'ın katkısı çok büyük ama hep büyük bir nezaketle, yaratıcılığımıza ket vurmadan bizi destekliyorlar.

Bir kadının bir kadına yapabileceği en büyük iyilik; onun ellerine çiçeklenebileceği yeni bir hikâyeye bırakmaktır... Ben de *Bahar*'la bunu hissediyorum yani *Bahar*'ın arkasındaki kadınlar da *Bahar* kadar ilham verici!

Bahar, Kore yapımı bir dizinin uyarlaması. Siz daha önce de Hayat Bugün dizisini yazdınız. O da hem uyarlama hem hastane dramasıydı. Bahar, orijinalinden çok daha eğlenceli ve mizahi yönü kuvvetli, renkli bir dünyada ilerliyor. Uyarlarken bir senarist olarak nelere dikkat ettiniz?

Söylediğiniz gibi *Hayat Bugün* de aşağı yukarı benzer kodlardaydı umutlu, nahif bir işti. Benim de çok uzun zamandır

arzu ettiğim bir şeydi nahif bir hikâyeye anlatmak. *Hayat Bugün*'ü kurarken de aynı hislerdeydim, tüm ekip de inancıyla sarıldı ama seyircide karşılık bulmadı. *Bahar*'dan farklı olarak tam anlamıyla medikal dramaydı, kadın kahramana odaklı bir hikâyeye değildi, dolayısıyla dünyası bu kadar renkli değildi, aynı zamanda aile draması yoktu. Seyircide karşılık bulmasa da benim için çok kıymetli bir işti. Orada yönetmenimiz Çiğdem Bozalı'ydı. Birbirimizi tanı mıyorduk ve iş bizi bir araya getirdi, şu an hayatta en sevdiğim insanlardan biri. Zor bir sektörde yalnızca iş için bir araya gelen iki kadın, işin yönetmeni ve senaristi olarak, hayal kırıklığı yaşamamıza rağmen birbirimizi bir an bile suçlamadan, el ele hüsrana uğramayı başardık. Bunu çok kıymetli buluyorum. Bir hayal kırıklığından kız kardeşlik inşa ederek çıktık. Zaman zaman o kadar yıpratıcı oluyor ki yaptığımız iş, böyle dostlukları başarıdan daha kıymetli buluyorum, hayata olan inancım tazeleniyor.

Kişisel yolculuğumdaysa *Bahar* benzer kodlarda olduğu için başta kaygılandığımı itiraf etmek zorundayım. Seyircinin nahif ve gerçek bir hikâyeyi de seveceğine olan inancımı tazelemekte zorlansam da kısa sürede umudumu ve neşemi yanıma alarak *Bahar*'a başladım diyebiliriz.

Uyarlamalarda yerelleştirme çok önemli bir mesele. Karakterlerin, olayların, diyalogların, esprilerin "buralı" olması izlenirlik için şart. Bunlardan en çok mizahın yerelleştirilmesi zorlayıcı derler. Sizin için zorlayan kısımlar hangileri oldu?

Ben, Dokuz Eylül Tiyatro Bölümü Dramatik Yazarlık mezunuyum... Dramaturji eğitimi aldım ve orada çok kıymetli hocalarımdan şunu öğrendim; dramatik bir metin yazmak için belli teknikleri bilmek zorundasın ama yazarlık içgüdüne sahip çıkmak şart! Dolayısıyla uyarlama yaparken tutunduğum teknik kısımlardan azade kendime ilk şunu sorarım: Ben hikâyede neyi seviyorum? Bir sonraki bölümü neden izlemek istiyorum? Karakter bende hangi duyguya, hangi açmaza çarpıyor? Bunları bulduktan sonra rotam yalnızca bir seyirci olarak neyi sevdiğim oluyor... Tepeden tırnağa "buralı" olduğum için de işler kolaylaşıyor. Orhan Pamuk'un *Saf* ve *Düşünceli Roman* cı'da dediği gibi... Çocuksu, içgüdüsel yanını kaybetmeden teknikle beslenmek... Yani tekniğe boğulmadan ama mutlaka teoriden destek alarak yazarlık içgüdümü takip etmeye çalışıyorum.

İşin mizahi tarafına gelince, uzun süredir üzerine mesai yaptığım bir alan bu. Tiyatro okuduğum yıllardan beri yazdığım oyunlarda, öykülerde hep kara mizah üzerine çalıştım. Bu coğrafyanın kudretini hüznün ve neşenin hemhal olmasına bağlıyorum. Özetle yaşarken kendi neşeme, yazarken karakterlerin neşesine sahip çıkıyorum. Neşemi kolay kaybetmem, benim için hem bir savunma mekanizması hem de öfke yerine sarılmayı tercih ettiğim bir mücadele biçimi mizah. Bunu özellikle Bahar'ın mücadele biçimi olarak da özetliyorum. Öfke yerine neşeyle mücadele etmeyi seçiyor ve bence hepimize iyi gelen bu...

Bu arada tek başıma değilim. Birbirini besleyen şahane bir senaryo ekibi olduk. Ekip arkadaşlarıma da teşekkür borçluyum. Ekibimizden, çok yetenekli olduğuna inandığım Berk Kaya da Ankara Dil Tarih Dramatik Yazarlık mezunu; Bilgesöz Taş, Dokuz Eylül Karşılaştırmalı Edebiyat mezunu... Bir diğer senaristimiz ise partnerim Atasay Koç; hem çok tecrübeli hem şahane bir ortak, etkisi, katkısı inanılmaz. Dolayısıyla şanslıyım.

Senarist ve yönetmenin uyumlu çalıştığı dizilerden biri diye düşünüyoruz Bahar'ı. Sanki Neslihan Hanım da sette oyunculara doğaçlama için alan açıyor. Oyuncular da karakterlerini çok benimsemiş görünüyorlar. Yönetmenle ya da oyuncularla konuştuğunuz, onlardan gelen fikirleri eklediğiniz konular/anlar oluyor mu? Bir hikâyeye inanan onlarca insan aslında aynı çatı altında buluşan bir "aile" gibi oluyor zamanla. Bu anlamda yönetmenimiz Neslihan Yeşilyurt'un da hikâyeye katkısı çok büyük, ona da teşekkür borçluyum. Hepimiz birbirimizi besliyoruz, kolektif biçimde üretmenin keyfini çıkarıyoruz. Birbirimize alanlar açıyor ama kendi oyun alanlarımıza da sahip çıkıyoruz. Tiyatro disiplininin geldiğim için de "teslim olma"yı severim. Dramatik metin bir süre sonra vedalaşmanız gereken metindir zaten. Ama kime ne kadar teslim olduğunuz önemlidir. Bu anlamda da şanslı bir ekibiz. Birbirimizi besleme biçimimizi, herkes birbirine koşulsuz teslim oluyor diye özetleyebiliriz...

Bir de tabii ki oyuncu kadromuz şahane... Mehmet Yılmaz Ak, çok zor bir karakteri, karakterin tüm zaaflarını ve renklerini anlayarak oynuyor. Buğra Gülsoy o kadar nahif ve gerçek bir karakter yarattı ki, hayranıyız. Ecem Özkaya yine çok zor bir karakter oynuyor ama empati kuruyor ve onu anlıyoruz, bu da çok kıymetli. Hatice Aslan ve Füsün Demirel hem açmazları hem de kaygıları olan iki farklı sınıftan iki anneyi müthiş oynuyorlar...

Hem oyunculuk hem de doğaçlamalara gelince... Demet Evgar'a ayrı bir başlık açmak gerektiğini düşünüyorum. Demet Evgar, bir lütf! Herkesin diline pelesenk olan "Tümör" ya da "N'oldu cerram?" gibi doğaçlamaların yanı sıra Bahar'ı öyle büyük bir tutkuyla, özenle, şefkatle kucaklıyor ki, hiçbir anı kaçırmadan gerçek bir karakter yaratıyor. Bahar'a öyle bir ruh üfledi ki o rüzgâr hepimizi sarstı. Yani bazı anlarda biz de Bahar'ın ya da Demet Evgar'ın rüzgârıyla kendimize geliyoruz.

İlk bölüm ve ikinci bölüm reytingleri geldiğinde neler hissettiniz? Özellikle ikinci bölümdeki yükselişi bekliyor muydunuz?

İlk bölüm yayınlandıktan sonra, reyting beklentisinden çok -çoğunlukla- kadınlardan gelen onlarca mesaja odaklandım. Bizim de aylardır etkisine inandığımız Bahar'la müthiş bir özdeşleşme yaşandı. Gözlerimizi dolduran onlarca hikâyeye tanık olduk... Reytinge katkısının olacağını elbette tahmin ettik ama bu kadarını beklemiyorduk. Ama dediğim gibi, benim için reytingden daha kıymetli olan, YouTube yorumlarında, mesajlarda kadınların birbirine sarılma ve kucaklaşma haliydi...

Tüm bu ilgi, reytingler, yorumlar size ne anlatıyor? Seyircinin tercihleri, beklentisi nedir? Bunun tüm yazma sürecine etkisi nedir?

Genellikle aldığımız mesajlarda seyircimizden aynı cümleyi duyuyoruz: "Artık kendimi yalnız hissetmiyorum." Bunu çok kıymetli buluyorum. Birçok kadın Bahar'da kendini buluyor ve çıktığı yolda onu destekliyor. Kusurlarına, yoluna çıkan engellere rağmen Bahar'ın kendine inancını, neşesi kendinden menkul mücadelesini destekliyor, onunla el ele yürüyorlar. Yazarken sık sık kendimize hatırlattığımız da bu oluyor. Bahar'la yürüyen kadınlara "asla yalnız yürümeyeceksin" demeye çalışıyoruz.

Birkaç yıldır, TV dizilerindeki ağırlık biraz daha sorunlu aileler, sorunlu karakterler, ağır dramlardan oluşuyordu. Dünya ve ülkenin sorunları da ağırlaştı bu dönemde. İzleyicilerin biraz nefes almaya ihtiyacı vardı ama sanki fark edilmiyordu. Bahar'ın başarısı, sektörün de izleyicinin beklentisini daha net anlamasını sağladı sanki. Bahar, TV dizileri açısından bir şeyleri değiştirebilir mi sizce?

Bahar, seyircisine umut verdiği kadar, sektörde de bir kapı araladı diyebiliriz sanırım. Başta da söylediğim gibi, öfkeden ve felaketlerden uzak bir hikâyeye inanmak büyük riskti. Bahar'ın cesaret verdiğini, hikâyeye konusunda da bir pencere açtığını meslektaşlarımdan da duyuyorum. Umarım herkes içinde olmaktan bu kadar keyif alacağı işler yazmaya başlar! Çünkü siz işin senaristi olarak mutluyunuz samimiye-tinizin seyirciye taşmama ihtimali yok!

8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde de Bahar'ın cümleleri eşlik etti kadınlara. Bahar'ın kızına yazdığı mektup çok paylaşıldı, alanlarda "Tümörler kapatılsın" pankartları bile vardı. Bunları görmek neler hissettiriyor size?

Bahar'ı izleyen kadınların birbirine sarılma hali, eşine az rastlanır bir kucaklaşma! Yine parçası olduğumuz için gurur duyduğumuz bir an. Bahar'ın kızına yazdığı mektuba gelince... Benim de bir teyze yani "anne yarısı" olarak içimden taşan duygularla yeğenim Bilgesöz'e yazdığım bir mektuptu, karşılık bulması beni çok mutlu etti. Pankartlarda yazdığım replikleri görmekse meslek hayatımın en kıymetli anıydı. Mutluluktan ağladım ve bir kez daha anladım ki asla yalnız yürümeyeceğiz!

Neslihan Yeşilyurt

Yönetmen

Bahar, izleyenler dahil herkese çok iyi geldi. Proje nasıl başladı sizin için? Bahar'da sizi en çok etkileyen, projeyi kabul etmenizi sağlayan şeyler nelerdi?

Yapımcımız Asena Hanım'la uzun yıllardır tanışıyoruz ama bir türlü bir araya gelip çalışma şansımız olamamıştı. Bu defa harika bir zamanlamayla bana bu projeyi okuttu. Burada ilahi bir dokunuş olduğunu söylemek zorundayım. Her şey tam olması gerektiği zamanda ve doğru kişilerle oldu. Birinci faktör, yapım şirketi, sonra okuduğum senaryonun benim üzerimdeki pozitif etkisi...

Bahar, Kore yapımı bir dizinin uyarlaması. Siz daha önce de Sadakatsiz dizisinde uyarlama çalışmıştınız. Bahar, orijinalinden çok daha eğlenceli ve mizahi yönü kuvvetli, renkli bir dünyada ilerliyor. Uyarlarken bir yönetmen olarak nelere dikkat ettiniz? Sizi zorlayan kısımları oldu mu?

Uyarlama işlerin artıları da var eksileri de... Bu uzun bir konu fakat kısacası ben karakterlere bunlar kim, diye bakıyorum öncelikle. Tanıdığım birileri mi, hangi sosyal statüden, benden neler var içinde, ben bu duyguyu, bu hikâyeyi nasıl bir dünyanın içine entegre etmeliyim, nerede yaşıyor tüm bunlar? Mutlaka gerçekliğe dayandırmaya gayret ediyorum. Dramaturjisini de güçlendirecek biçimde dünyasını kurmaya gayret ediyorum. Örneğin bu ev orijinalde böyle düşünülmemiş ama

ben eskiden alınmış ve içine yenilik anlamında da çok fazla dokunulmamış bir ev seçtim. Bu hem Timur ve Nevra'nın varlıklı ama cimriliklerinin altını besliyor, hem de ev bir şekilde konuşuyor. Ahşap döşemelerden gelen sesler vs. :)

Bahar karakterini sanki Demet Evgar'dan başka bir oyuncu onun kadar iyi performe edemezmiş gibi hissediyoruz izlerken. Mehmet Yılmaz Ak, Buğra Gülsoy, Hatice Aslan, Ecem Özkaya, Füsun Demirel... Tüm cast çok başarılı. Oyuncu kadrosunu nasıl oluşturdunuz, ne kadar sürdü, aklınızda zaten belirli isimler var mıydı belirli karakterler için?

Ben projeyi aldığımda Mehmet ve Demet belliydi. Sonraki tüm cast seçimleri de uzun arayışlar sonucu bulundu. Orada da inandırıcılık benim için en önemli kısımdı. Hem Demet'in çocukları hem gençlik halleri. Ama oldu, sonuç mükemmel... Ben hiçbir oyuncunun yerine bir başkası nasıl olurdu diye düşünmedim. Sadece Demet'in Bahar'ı, Mehmet'in Timur'u, Buğra'nın Evren'i... Onlarla ruh buldu bu karakterler... İyi ki öyle oldu.

Senarist ve yönetmenin uyumlu çalıştığı dizilerden biri diye düşünüyoruz Bahar'ı. Sanki siz de sette oyunculara doğaçlama için alan açıyorsunuz. Doğru mu hissediyoruz?

Tabii ki alan açıyorum ama kontrolü bırakmadan.

İlk bölüm ve ikinci bölüm reytingleri geldiğinde neler hissettiniz? Özellikle ikinci bölümdeki yükselişi bekliyor muydunuz? Ben reyting meselesini bilemiyorum, yönetmenin bileceği bir şey de değil açıkçası. O yapımcıların işi ama bu artışı tabii ki beklemiyordum. Şükürler olsun ki sonuçlar herkesi çok mutlu etti.

Bahar'ın başarısını, izleyiciden aldığı yorumları yönetmen olarak nasıl yorumluyorsunuz? Bu deneyim sonraki proje tercihlerinize ya da projeleri oluştururken nasıl etki edecek? Ben çekeceğim dizi veya filmin senaryosuyla ilgilenirim, beni heyecanlandırmasını beklerim. Yani buradaki başarı veya tam tersi başarısızlık (reytingle doğru orantılıysa eğer) beni bir sonraki iş için herhangi bir şekilde koşullandıramaz. Ona izin veremem. Burada çok fazla parametre var; kanal, o dönem seyircinin ilgisi, diğer rakip işler vb. Ben onları düşünerek iş çekemem...

Birkaç yıldır, TV dizilerindeki ağırlık biraz daha sorunlu aileler, sorunlu karakterler, ağır dramlardan oluşuyordu. Dünya ve ülkenin sorunları da ağırlaştı bu dönemde. İzleyicilerin biraz nefes almaya ihtiyacı vardı ama sanki fark edilmiyordu. Bahar'ın başarısı, sektörün de izleyicinin beklentisini daha net anlamasını sağladı sanki. Bahar, TV dizileri açısından bir şeyleri değiştirebilir mi sizce?

Uzun zamandır güçlü kadın karakterler göremiyorduk. Burada seyirci de Bahar'la beraber bir uyanış ve aslında bir tür katarsis yaşıyor. İnsanlara umut oldu, "Ben de yapabilirim, aynı ben," dedirtti. Sektörde bir şeyleri değiştirir mi bilemem ama seyirci artık eski seyirci değil, buna eminim. Sektöre etkisini beraber göreceğiz ama ben şunun sağlamasını tekrar yapmış oldum; çabasız, sade ve dürüst ilişki seyircide karşılık buluyor.

8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde de Bahar'ın cümleleri eşlik etti kadınlara. Bahar'ın kızına yazdığı mektup çok paylaşıldı, alanlarda "Tümörler kapatılsın" pankartları bile vardı. Bunları görmek neler hissettiriyor size?

O gün senaristimiz Ayça'yla yazıştık, birbirimize pankartları gönderdik ve ağladık. Setteydik, meydanlarda olamadık ama oradaymışız zaten... Bu ekilen tohum, taşların arasından bile kendine yol bulup büyüyen, yeşeren bir çiçek gibi duygulandırdı bizi... O güne dair duygumu anlatacak bir cümleyi Virginia Wolf'tan alıntılanarak söylemek isterim. Bütün o meydanlardaki kadınlar ve kendim için...

"Çok yaşlı bir meşe ağacının içinde yolunu kemiren kurtçuklar gibiyiz."

Uzun zamandır güçlü kadın karakterler göremiyorduk. Burada seyirci de Bahar'la beraber bir uyanış ve aslında bir tür katarsis yaşıyor. İnsanlara umut oldu, "Ben de yapabilirim, aynı ben," dedirtti.

Asena Bülbüloğlu

MF YAPIM

Öncelikle kariyerinizi konuşmak ve sizi biraz daha yakından tanımak isteriz. TV’de babanıza yardım ederek başlıyorsunuz, sonra reklam ajansında çalışıyorsunuz, 12 yıl Süreç Film’de yapımcılık yaptıktan sonra Star TV’de drama bölümüne geçiyorsunuz, oradan da MF yılları başlıyor. Tüm bunları konuşmak isteriz.

Ben kariyerime Cenajans Grey’de reklamcılık yaparak başladım. Ardından Süreç Film’de *Davetsiz Misafir* adlı ilk işimi yaparak bu işi ne kadar sevdiğimi anladım ve yapımcı olmaya karar verdim. 12 yıl süren serüvenin ardından kısa bir süre Star TV’de drama bölümünde pilot bir çalışmanın başında oldum. Şu an MF Yapım’da hem şirketin genel müdürü hem de ürettiğimiz işlerin yapımcısı olarak görevimi sürdürüyorum.

MF, Kore dizilerini Türkiye’de uyarlayan ilk şirket sanırım. Çok başarılı uyarlamalar yaptınız. *Bahar*’a geçmeden önce bu dizileri nasıl belirliyorsunuz, içerideki süreç nasıl işliyor, biraz Kore dramalarının seçilmesi, uyarlanması kısımlarını konuşmak isteriz.

Ben MF’de başlamadan önce bu şirket başarılı format uyarlamaları yapmış. Ben geldiğimde format kavramıyla tanıştım ve kaynaşmam açıkçası biraz zaman aldı. Doğru uyarlamanın ne olduğunu öğrenmek için önce kendi bilgimi güçlendirdim. Sonra bu fikirle barışıp uyarlamaları yapmaya başladım.

MF’de babam Faruk Bayhan yılların tecrübesiyle gerçekten çok doğru formatların seçimini yapar. Bize anlatmadan önce bütün izlemelerini yapar. Hassas bir çalışma yürütür. Sonra biz onun seçtiği formatlar içinden kreatif ekibimizle birlikte çalışacağımız kanalın ve o anki mevcut TV prototiplerinin ihtiyaçlarına göre yapmak istediğimiz formata hep beraber karar veririz.

Ben bir formatı seçerken formatın kalbi nerede atıyor, seyircide hangi duyguda buluşur; bu formatı üretirken üzerine ne koyarım ve nasıl bir dünya hayal ederim diye çok kafa yorarım. Formatı izlerken aklıma bir oyuncu takılırsa benim için daha da heyecan verici bir hal alır. Format üzerine kreatif ekibim ve ben konuşmaya başlarız. Uzun süre üzerine konuşur, benzer hikâyeleri tartışırız. Bu süreç bizim demlenme sürecimiz olur. Benim çok önemseydiğim bir dönemdir. Bu arada sadece Kore uyarlaması yapmadık, Japon ve İngiliz dizilerinin uyarlamalarını da yaptık. Bir diğer önemli husus da yayınlandıkları ülkelerdeki reyting oranları, ki onlar da bizim için önemli bir gösterge oluyor.

***Bahar*’ı uyarlama sürecinden bahseder misiniz? Neden seçtiniz bu projeyi? Bu kararı almadan önce izleyicide nasıl bir gözleminiz oldu?**

Bahar’ı uyarladığımız *Dr. Cha* bir hafta sonu Netflix’te karşımıza çıktı, izleyip beğendim. Ofise geldiğimde aynı heyecanda buldum babamı. O da izlemiş ve hatta hemen Aslı’ya (format sorumlumuz), firmaya soralım demiş. Aynı anda yükseldiğimiz bir format oldu *Bahar*. Enerjisini çok sevdim izlediğimde. Cümlesi beni çok etkilemişti. Bir kadının uyanış hikâyesini anlatması çok çekiciydi. Her bölüm bir sonrakini izletme hissi doğurdu ki bu çok önemli bir hissiyat, format seçimi için. Bunun sebebi de şu, beni heyecanlandıran işlerin seyirciyi de heyecanlandıracağından hiç kuşum olmuyor. Benim tek derdim ve stresim, “Bu formata hayal ettiğim gibi can verebilecek miyiz?” diye düşünmek oluyor. Umut vaat eden her içeriğin seyirci için çok değerli olduğuna inanıyorum. *Mucize Doktor*’da da aynı duyguyu yaşamıştım.

Bahar'ın hazırlık sürecinden de bahsedebilir misiniz? Ekibe ilk kim katıldı?

Bahar kısmetiyle gelen bir iş. Aslında kanala başka bir iş çalışıyorduk. Çok sancılı bir süreçti çünkü iş bir türlü istediğim gibi gitmiyor ve içime sinmiyordu. Dr. Cha'yı o sıralar aldık, ben de kanala gittim ve formatı heyecanla anlattım. Aynur Demirtaş ve drama ekibi, benim heyecanımdan olsa gerek başka bir iş çalışmamıza rağmen değişime hemfikir oldular ve çok kısa bir zaman diliminde Bahar doğdu. Ekibe ilk, inanmazsınız ama, Demet Evgar katıldı. Ve hemen akabinde Mehmet Yılmaz Ak. O sırada henüz yönetmenimiz belli değildi. Uzun yıllardır yol arkadaşlığı yaptığım Yusuf Pirhasan çekecek gibi görünüyordu ama onun gönlünde şu an yayında olan Taş Kağıt Makas vardı. Ama işte tam da o sırada yönetmenimiz Neslihan Yeşilyurt aramıza katıldı.

Kore orijinaliyle içerik olarak benze- se de Bahar'ın dünyası oldukça fark- lı. Çok daha pozitif bir dünyası var.

Pozitif ve renkli dünyaları severim. Yönetmen seçimlerimde de genelde bu durumu kollamaya çalışırım. Bahar'da Neslihan ile çok güzel bir uyum yakaladık. Bu biraz da birbirimizi uzun süredir tanımamızdan kaynaklı. Yarattığımız işte bizi gülümseten her şeyin seyirciyi de gülümseteceğini biliyorduk. Senaristimiz Ayça da bu anlamda bize çok güzel uyum sağladı.

İlk bölüm reytingleri sonrası ne his- settiniz? İkinci bölümde bu sıçrayışı bekliyor muydunuz?

İlginç bir şekilde işin yayın bandını izlerken içime bir his düştü, rahatla- ma hissi. Oysa işin kurgu aşamasında her işte olduğu gibi gergindim. Ama 1. bölüm çekilirken de izlediğim birçok sahneden çok etkileniyordum. Dola- yısıyla aslında rahattım. İkinci bölüm- de sıçrama bekliyorduk çünkü tekrar yayınları ve YouTube izlemeleri çok iyi gidiyordu.

Öncelikle kişisel olarak Bahar'ın siz- deki etkisi nedir? Profesyonel olarak bundan sonrası için de bir şeyleri de- ğiştirecek mi? İzleyici bu ilgiyle ne anlatmak istiyor sizce sektör profes- yonellerine?

Bahar'ın bendeki yeri, bir kadın ya- pımcı olarak ülkedeki bütün kadın- ların sesi olabilmek. Onlara umut vaat edebilmek beni çok mutlu ediy- yor. Gelen her mesaj, okuduğum her yorum, aldığım her tebrik beni çok heyecanlandırıyor. Bu işte yer alan

Bahar'ın bendeki yeri, bir kadın yapımcı olarak ülkedeki bütün kadınların sesi olabilmek. Onlara umut vaat edebilmek beni çok mutlu ediyor. Gelen her mesaj, okuduğum her yorum, aldığım her tebrik beni çok heyecanlandırıyor.

herkesle gurur duyuyorum çünkü ba- şından beri bu işi çok sevdik. Bahar anlatım rengi olarak seyirciye çok iyi geldi. Bunu herkesten duyuyorum. Ama ben sürekli aynı türde işler yap- mayı seven bir yapımcı değilim. İyi bir gözlemci olduğumu ve toplumun ih- tiyaçlarını iyi belirleyip projeler seç- tiğimi düşünüyorum. Dünyasını da ekibimle hayal ettiğimiz gibi kurmayı önemsiyorum. Eminim ki önümüzdeki dönemde Türk televizyonunda Bahar gibi diziler izleyeceğiz. Ama ben o sı- rada muhtemelen başka bir arayışta olacağım. Çünkü doğru yol bulunduğu takdirde çok depresif bir hikâyenin bile seyirciye cazip geleceğinden eminim.

Dizilerimizdeki kadın karakterlerin artık nispeten güçlü olduğunu söyle- yebiliriz sanırım ama Bahar diğer ka- rakterlerden farklı olarak erkek dün- yasından alacaklı ve bunun hesabını da soran bir karakter. Fedakâr anneliği ya da başarılı kadının kariyerle özdeşle- mesini sorgulatan bir karakter. Sizce Bahar'ı diğer kadın karakterlerden ayıran nedir?

Bahar duygu dostu bir karakter; din- lemeyi, anlamayı ve samimiyetle anla- tabilmeyi becerebilen biri. Ev hanımı da olsa, doktor da olsa bunu becere- bildiği için hep başarılı olacak. İleti- şim kurmayı biliyor. Elbette engeller- le karşılaşılıyor ancak cesur yapısı onu güçlendiriyor ve karşısındaki engelle ustaca savaşmayı beceriyor. Bunu ya- parken ustaca kullandığı dokunaklı ke- limeler, esprilerle devleşiyor ve kalbi- mizi kazanıyor. Ağzından çıkan birçok cümle bütün hafta ikonikleşiyor. Sa- dece kadınların değil, bana sorarsanız tüm insanların örnek alması gereken bir karakter. Bir de tabii Bahar'a can veren, onun kadar harika Demet Evgar var. Doğru oyuncuyla karakter bulu- şunca bize de keyifli bir seyir kalıyor.

Bahar'ın oyuncu kadrosu çok başarılı. Bu kadro nasıl kurul- du, oyuncu seçimlerinde nasıl ilerlediniz?

Bahar'ın oyuncu kadrosu o kadar kolay kuruldu ki... Ben daha formatı izlerken bu karakter Demet Evgar, kocası da Meh- met Yılmaz Ak dedim. Ve inanın ikisi de işi çok sevdi ve he- men kabul ettiler. Demet'in çok küçük bir kızı var. Daha uzun süre dönmem diye düşünürken, işi çok sevip aramıza katıldı. Buğra için o dönem hazırlığını yaptığımız başka bir işi tek- lif etmiştik. Fakat o işi erteleyince, hadi dedim, gel Bahar'a.

O da hemen, tamamdır, sevdim işi dedi. Ecem'i görünce çok sevdim, istediğim iki farklı kadın, hem fiziksel hem duygusal şablonuma çok uygundu. O da çok hızlıca aramıza katıldı. Elit Andaç'ı ilk gördüğüm an enerjisine bayıldım. Neslihan'ın da çok güzel bir cast gözü var. Aramıza biraz geç katıldığından sonraki aşamadaki tüm castı beraber yaptık. Aziz Uras'ta çok ısrarcı oldu. Şimdi bayılıyorum ona. Hastanedeki asistanların hepsi harika. Nevra ve Gülçiçek'te biraz zorlanmıştık ancak iyi ki beklemişiz, onlar da rollerine çok iyi yakıştılar. İkisini de çok seviyorum.

**Bahar'ın yurtdışı satışlarında beklen-
tiniz nedir?**

Bahar çok çok eminim ki yurtdışında da çok sevicecek. Evrensel bir içerik. Satışlarımızla ilgili güzel duyumlar almaya başladık bile.

**Sizin çok başarılı olduğunuz bir tür de
romantik komediler. Çok iyi çift castı
yapan, Türkiye'de de dünyada da izle-
nen romantik komediler yaptınız. Bu
türün alameti farikası nedir, sizden
dinlemek isteriz.**

Romantik komedinin benim için bazı formülleri var. Burada çok paylaşmak istemem, gizli formül. Ama bu formülün çok iyi işlemesi için çok iyi bir çift uyumu yakalamanız gerekir. Eğer şanslıysanız benim yapmayı en sevdiğim türlerden biri aslında. Montajda hep işi derin bir mutlulukla izlerken resmimi çekerler. Aşk anlatmayı çok severim.

**MF'nin mutfığı nasıl çalışıyor? Ara-
dığınız temalar/hikâyeler oluyor ve
drama ekibi bu temalara göre proje
mi geliştiriyor yoksa arşivde zaten bi-
rikmiş projeler var ve doğru zamanı mı
belirliyorsunuz?**

MF çok sıcak bir ailenin evi gibidir. Çok küçük bir yapı aslında ama sanırım büyüklüğü buradan geliyor. Her proje için yeni bebeğimiz gibi büyük bir özenle ve samimiyetle çalışırız. Benim odamın kapısı asla kapanmaz ve çalışan herkes istediği an gelir. Ben de diğer odalara gidip oturmayı ve yapacağımız yeni işlerimiz hakkında sohbet etmeye bayılırım.

**Sektörde çok başarılı kadın kanal
yöneticilerimiz, senaristlerimiz ve
yönetmenlerimiz var. Belki yapımcı
olarak az kadın olabilir ama diziler için
çalışan genel koordinatör, uygulayıcı
yapımcı titrinde çok başarılı isimler ve
benim de arkadaşım olan kadınlar var.**

*Bahar çok çok eminim
ki yurtdışında da çok
sevilecek. Evrensel bir içerik.
Satışlarımızla ilgili güzel
duyumlar almaya başladık bile.*

Bizim başımızda projenin kokusunu çok iyi alan, sektörün duayeni babam Faruk Bayhan var. Bize beğendiği formatları önerir, benim orijinal olarak aldığım işler de oluyor. Mesela Pınar Bulut ile bu sene orijinal bir hikâye yapacağız. *Sen Çal Kapımı* da orijinal bir hikâyeydi. Benim için kuaförümde dinlediğim bir şey, yeni işimizin teması olabilir. İnsanların hikâyelerini dinlemeyi severim. Temamız belli olduktan sonra akşamüstü çay sohbetlerimize bayılırım. Yavaş yavaş, konuşa konuşa işi geliştirmeye başlarız. İş güzel anlatmaya başladığımızı hissettiğim an, haydi hazırız noktasına geliyoruz.

**Sektörümüzde kadınların konumu pek
çok sektöre göre daha iyi olduğu söy-
lenebilir belki ama yapımcılar arasında
çok kadın göremiyoruz. Sektörün ka-
dınlara alan açtığını düşünüyor musu-
nuz? Yoksa bu sektörde de cam tavan-
lardan bahsetmek mümkün mü?**

Sektörde çok başarılı kadın kanal yöneticilerimiz, senaristlerimiz ve yönetmenlerimiz var. Belki yapımcı olarak az kadın olabilir ama diziler için çalışan genel koordinatör, uygulayıcı yapımcı titrinde çok başarılı isimler ve benim de arkadaşım olan kadınlar var. Kadınların bu anlamda bir tavra maruz kaldığını düşünmüyorum. Zaten kalsak bile hepimiz çok güçlüyüz, hepimiz birer Bahar'ız. Altından kalkarız.

**Sektörün önemli bir yapımcısı olarak, elinizde imkân olsa
ilk düzelteceğiniz nedir? Yapmak isteyeceğiniz regüla-
yonlar neler olur?**

Çok klişe gelebilir ama dizi sürelerinin regüle edilmesini çok isterim. Hepimiz için çok yorucu bir süreç oluyor. Reyting stresinden de kendi adıma hiç hoşlanmıyorum. Elimde sihirli bir değnek olsa onu da kaldırırdım. Çünkü bazı dizilerin hakkının yendiğini ve reyting stresi yüzünden bazı anlatımları kaçırdığımızı düşünüyorum. Tekrara bağlayan yayınlar yapmak bana sıkıcı geliyor. Son olarak da dizilerin bütçelemesiyle ilgili sektörde oluşan haksız rekabetin düzenlenmesini isterdim. Kontrolsüz bir şekilde oluşmaya başlayan bir dizi ekonomisi var. Bu da beni rahatsız ediyor.

EPI	kısa kısa
-SO-	☐
-DE	EKRAN

RENEGADE NELL - DISNEY+

Sally Wainwright'ın senaryosunu kaleme aldığı ve Ben Taylor, Amanda Brotchie, MJ Delaney üçlünün yönetmenlik koltuğunda oturduğu *Renegade Nell*, 29 Mart tarihinde izleyicilerle buluşuyor.

Sekiz bölümden oluşan bu tarihi macera dizisi, 18. yüzyıl İngiltere'sinde geçiyor. Fantastik kurgu ve komedi unsurları da barındıran yapım, Nell Jackson isminde genç bir kadının hikâyesini konu alıyor. Nell Jackson, haksız yere cinayetle suçlanınca kaçak durumuna düşüyor. Ancak bir gün Billy Blind adında bir hayaletle karşılaşır ve kendisini hiç beklemediği kadar büyük bir maceranın içinde buluyor.

Uzun zamandır merakla beklenen *Renegade Nell*'in başrollerini Louisa Harland, Joely Richardson, Adrian Lester ve Nick Mohammed üstleniyor.

A GENTLEMAN IN MOSCOW - PARAMOUNT+

Amor Towles'in aynı adlı romanından uyarlanan *A Gentleman in Moscow*, yılın en çok beklenen dizileri arasında... Ben Vanstone'un yaratıcılığını üstlendiği ve Ewan McGregor'un başrolünde yer aldığı bu mini dizi, 8 bölümden oluşuyor ve 20. yüzyılın başında, Ekim Devrimi'nin hemen ertesinde geçiyor.

Dizi, Bolşeviklerin iktidara gelmesiyle hayatı altüst olan bir kontu odağına alıyor. Kont Alexander İlyiç Rostov, idam edilmekten kurtulsa da Sovyet mahkemesi tarafından gösterişli bir otelin tavan arasındaki bir odaya hapsediliyor.

29 Mart'ta yayınlanacak *A Gentleman in Moscow*'un oyuncu kadrosunda McGregor'un yanı sıra Mary Elizabeth Winstead, Leah Harvey, Johnny Harris ve Paul Ready gibi isimler de bulunuyor.

AMERICAN HORROR STORY "DELICATE" - FX

Korku antolojisi *American Horror Story*, bu yıl 12. sezonu "Delicate" ile devam ediyor. Sezonun ilk yarısı geçtiğimiz yılın sonunda ekranlara gelmişti. 3 Nisan'da ikinci yarısı da izleyicilerle buluşuyor.

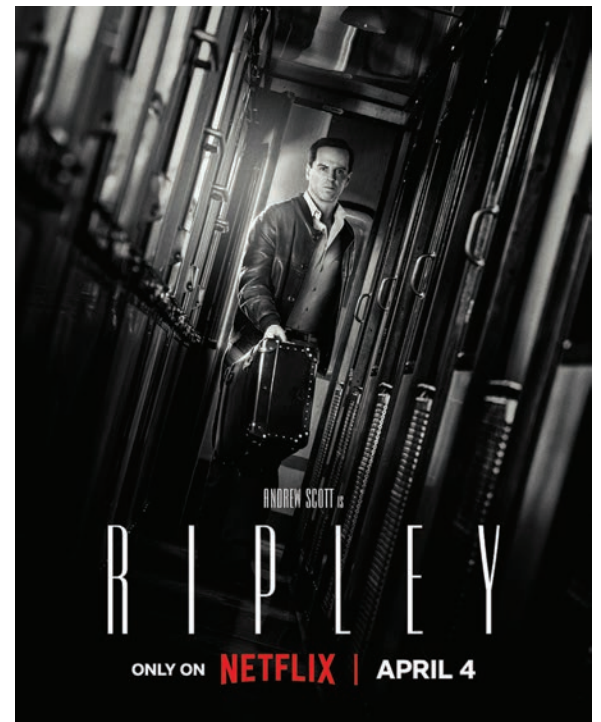
Başrolünde Emma Roberts'ın yer aldığı ve Kim Kardashian'ın da oyuncu kadrosunda bulunduğu bu sezon, kült korku filmi *Rosemary's Baby*'nin modern bir yorumunu sunuyor. "Delicate", en büyük arzusu çocuk sahibi olmak olan bir aktrisin hikâyesini anlatıyor. Bu aktris, eşi dahil etrafındaki herkesin bebeğini ondan çalmak istediğine dair düşüncelere kapılmaya başlıyor.

RIPLEY - NETFLIX

Yılın en merak edilen dizilerinden olan *Ripley*, Patricia Highsmith'in çok satan Tom Ripley romanlarından uyarlanıyor ve Tom Ripley'nin dolandırıcılıktan katillığa uzanan yolunu anlatıyor.

Aslında bu karakter daha önce başrollerini Jude Law, Matt Damon ve Gwyneth Paltrow'un üstlendiği *The Talented Mr. Ripley* filmiyle izleyicilerle buluşmuştu. Daha sonra Showtime, Highsmith'in eserini televizyona uyarlamaya karar vermiş ama projeyi son anda iptal etmişti. İptal edilen projeyi Netflix satın aldı ve şimdi, 4 Nisan'da bizlerle buluşturuyor.

Senaryosunu *Schindler's List* ve *The Night Of* gibi yapımların yazarı olan Oscar ödüllü Steven Zaillian'ın kaleme aldığı *Ripley* dizisinde Tom Ripley karakterini Andrew Scott canlandırıyor. Ona başrollerde Johnny Flynn ve Dakota Fanning eşlik ediyor.

STAR TREK: DISCOVERY - PARAMOUNT+

Popüler Uzay Yolu dizisi *Star Trek: Discovery*, 4 Nisan'da son kez izleyicilerle buluşuyor. Dizinin 5. ve son sezonunda Kaptan Michael Burnham ve mürettebatı, varlığı yüzyıllardır kasten gizlenmiş kadim bir gücü bulmak için galakside destansı bir maceraya sürükleniyor.

Bryan Fuller ve Alex Kurtzman'ın yaratıcılıklarını üstlendikleri dizi, son yılların en iyi bilimkurgularından biri.

FALLOUT - PRIME VIDEO

İlk kez 1997'de piyasaya sürülen ve zaman içinde rol yapma unsurları, dünyanın zenginliği ve tekinsizliği, dekor ve kostümleriyle efsaneye dönüşen Fallout oyun serisi, Prime Video tarafından diziyeye uyarlanıyor.

Bir nükleer savaş sonrasında, post-apokaliptik bir dünyada geçen *Fallout* dizisinde Los Angeles'a gidiyoruz. Burada mutasyonla ortaya çıkmış yaratıklardan ve radyasyondan korunmak için bir yeraltı sığınağında yaşayan insanların başından geçenlere Lucy isiminde bir karakterin gözünden tanık oluyoruz.

Geneva Robertson-Dworet, Lisa Joy ve Graham Wagner'in yaratıcılığını üstlendikleri ve 11 Nisan'da yayınlanacak dizinin başrollerinde ise Moises Arias, Johnny Pemberton ve Walton Goggins yer alıyor.

KUŞ UÇUŞU - NETFLIX

Netflix'in sevilen yerli dizilerinden *Kuş Uçuşu*, üçüncü ve son sezonu ile geri dönüyor. Dizinin ikinci sezonunda Lale Kiran ve Aslı Tuna karakterleri arasındaki mücadele beklenmedik bir yola girmişti. 11 Nisan'da gösterime girecek üçüncü sezonda ise bu mücadelede son perde oynanıyor.

Ay Yapım ve Kerem Çatay'ın yapımcılığını üstlendiği, Meriç Acemi'nin senaryosunu yazdığı ve Burak Müjdec'i'nin yönettiği *Kuş Uçuşu*'nun başrollerini Birce Akalay, Miray Daner, İbrahim Çelikkol, İrem Sak, Demircan Kaçel, Şifanur Gül, Melih Selçuk ve Defne Kayalar paylaşıyor.

THE SYMPATHIZER - HBO

Oldboy, *The Handmaiden* ve *Decision to Leave* gibi filmlerin efsanevi yönetmeni Park Chan-wook'un da yönetmen kadrosunda bulunduğu *The Sympathizer*, 2024'ün en çok merak edilen HBO dizilerinden biri. Dizi, 14 Nisan'da başlıyor.

Viet Thanh Nguyen'in Pulitzer ödüllü aynı isimli romanından uyarlanan *The Sympathizer*, Vietnam Savaşı döneminde geçiyor ve yarı Fransız yarı Vietnamlı komünist bir casusun hikâyesini anlatıyor.

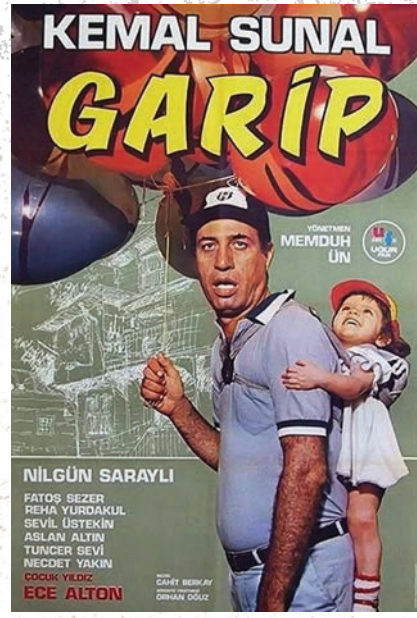
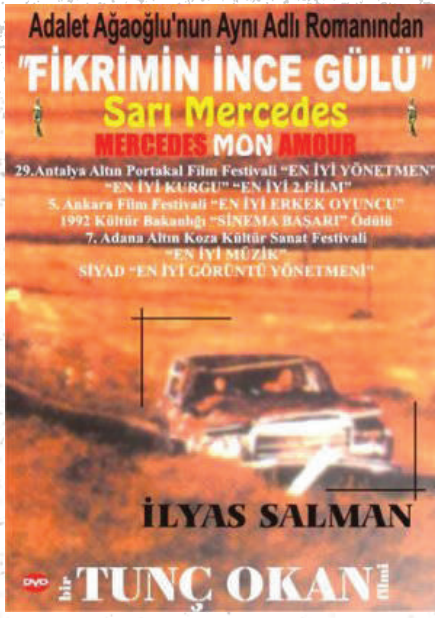
Başrollerini Robert Downey Jr. ve Hoa Xuande'nin paylaştığı *The Sympathizer*'in oyuncu kadrosunda Fred Nguyen Khan, Toan Le, Vy Le, Alan Trong, Vy Le, Ky Duyen ve Sandra Oh gibi isimler de yer alıyor.

DUMANI BEYAZPERDEYE SINMIŞ BİR TARİH:
ŞEHİR HATLARI VAPURLARI

Nice filmlere konu olan, mavi sularına "Seni yeneceğim!" diye haykırılan İstanbul, denizle iç içe geçmiş hikâyelerin başrolünde olmuştur hep. Peki ya vapurları? İstanbul'da geçip de Şehir Hatları vapurunu, ardında bıraktığı bembeyaz köpükleri görmediğimiz, şehri selamlayan o vapur düdüğünü duymadığımız bir Yeşilçam filmi mümkün mü?

1976 yapımı *Nereye Bakıyor Bu Adamlar?*'da İstanbul'a ilk kez gelen Zeki'nin vapur düdüğünden korktuğu sahne örneğin. Korkudan Metin'in boynuna atlayan Zeki, Ataköy vapuruna biner binmez İstanbul'un tadına ne de güzel varmıştı.

1986 yapımı *Garip* filminde Kemal Sunal'ın altın sarısı saçlı kızıyla birlikte yolculara tarak satmak için adeta sanat icra ettiği sahneye ne demeli? İstanbul'un sokaklarında yaşayanların günlük mücadelelerinin ve vapurların bu mücadeleye nasıl ayna tuttuklarının en muzip örneklerindendi.

Fikrimin İnce Gülü'ndeki meşhur Sarı Mercedes Balkız'ı hatırlayanlar da olacaktır elbet. İlyas Salman'ın canlandırdığı Bayram karakteri, Almanya'dan getirdiği otomobiliyle Şehir Hatları'nın arabalı vapurundan bir türlü inememiş, canı ciğeri Balkız'a bir çizik de burada eklenmişti.

Daha nicelerini sayabileceğimiz bu sahneler, Şehir Hatları vapurlarının sadece yolcu taşımadığının, aynı zamanda dumanı beyazperdeye sinmiş bir tarihi sırtladığının göstergesi.

ZAMANIN İZLERİNİ TAŞIYAN VAPURLAR HER BİRİMİZİN HİKÂYESİNDE

Şehir Hatları vapurları, filmlerde olduğu gibi bugün her birimizin hikâyesinde kendine rol bulmuş durumda. Hayatın koşturmaca-

sından kendinize kulak vermeyi unuttuğunuz anlardan birinde, İstanbul tarihine şahitlik etmiş 72 yaşındaki Paşabahçe vapuru-nun veya 1988 yapımı Kızıltoprak'ın iskeleye yanaştığını düşünün mesela. Geçmişin yaşanmışlıklarını bugünükiyle harmanlayarak hem şehrin hem ruhunuzun derinliklerine doğru bir yolculuğa çıkarırlar sizi. Denizcilik mirasına sahip çıkmaktan bir an bile vazgeçmeyen Şehir Hatları sayesinde, zamanın izlerini taşıyan bu vapurlar bugün hâlâ yanımızda ve yazacağımız hikâyeleri bizimle birlikte taşımaya hazırlar.

Yıllar sonra İstanbulluyla yeniden başlayan bu yol arkadaşlığını ise azim ve tarihe duyulan saygıyla yürütölmüş hummalı çalışmalara borçlular. Öyle ki Kızıltoprak Vapuru, İstanbul'un sembolü sayılan ancak uzun yıllardır atıl vaziyette olan bir vapurdur. Şehir Hatları, çevreci ve sürdürülebilir yaklaşımıyla onu tekrar hayata döndürdü. İstanbul Boğazı'nda uzun yıllar hizmet veren ve ardından bakıma alınan Kızıltoprak Vapuru, yüzerek 58 saatte Trabzon'dan İstanbul'a geri getirildi. Şehir Hatları, vapurun bakım ve onarım işlemlerini tamamlayarak deniz ulaşımına kazandırdı. Sefere başladığı ilk 4 ayda 1779 sefer yaparak 345 bin yolcuya hizmet veren vapurun filoya katılmasıyla birlikte Şehir Hatları'nın gemi sayısı 30'a ulaştı. Kızıltoprak Vapuru'nun hikâyesi Şehir Hatları tarafından belgeselleştirildi.

1950'lerin İstanbul'una "bahçe tipi vapurlar" dan biri olarak iz bırakan Paşabahçe Vapuru ise Yalova, Büyükada, Heybeli, Eminönü derken nice insan hikâyesi biriktirmiş ve yorgun düşmüştü. 2010 yılında söküme gönderilecek ve kaderine terk edilecekken Şehir Hatları onu geri aldı. Haliç Tersanesi'nde restorasyonu tamamlandıktan sonra da hasret kaldığı İstanbullulara yeniden kavuştu. Böylece ne öğrencilik yıllarında derslere tam vaktinde yetiştirdiği küçük yolcularının, ne gözlerini dünyaya kaptan köşkünün açan Deniz bebeğin ne de İstanbul'un hikâyesi yarım kalmış oldu.

EPI-
SO-
DE

masters of air

APPLE TV+

KÖŞEYAZISI

UÇAN KALELERİN ROMANTİZMİ

YAZI //_ DR. ÖMÜR TANYEL

MASTERS OF AIR

Steven Spielberg ve Tom Hanks'ın 1998 tarihli epik draması olan *Er Ryan'ı Kurtarmak* filmi çok ses getirmiş ve beş akademi ödülünün dışında yüze yakın farklı ödüle ulaşmıştı. II. Dünya Savaşı'nın "D-Day" olarak anılan Normandiya çıkarmasıyla başlayan filmde Birleşik Devletler ordusunun cefakâr ve vefakâr yaklaşımları beşeri duygularla soslandırılarak başarılı bir biçimde sunulmuştu. İkili bu başarıyı ve toplumdaki gelen ilgiyi takiben benzer temalı bir dizi projesine imza atmışlardı.

Band of Brothers, 2001 yılında ekrana geldiğinde umulan beğeniyi hemen toplamıştı. Üzerine Emmy ödülleri yağdırılan dizide savaşa gönderilecek yağız Amerikan gençlerinin eğitimde karşılaştıkları çilelerden başlayarak esir kamplarındaki zorluklara giden bir akış, seyircinin içindeki "savaş sevdası" ile karışık "Avrupa'yı kurtaran kahraman Amerikalı" fikrinin pekişmesini sağlamıştı. Beğeniler üzerine Spielberg ve Hanks savaşı ekrana getirmek için bu kez kısmen muharebenin üvey cephesi olarak görülen Uzakdoğu'ya kamerayı çevirmiş ve 2010'da *Pacific* dizisini yaratmışlardı. Nitekim Japonlarla yürütülen bu destansı mücadele de kamuoyunun takdirini kazandığı için ödüller yine ikilinin müzesindeki yerini almıştı. Artık olayı taçlandırmak için ikilinin yeni bir hedefi vardı; kara savaşlarından uzaklaşıp havada geçen mücadeleleri yansıtabilme.

Hanks ve Spielberg kararlarını verse de yeni dizinin yapım hikâyesi 20 yıllık bir zaman dilimine yayılmak zorunda kaldı. 2013 yılında ilk iki yapımı da üstlenen HBO tarafından çekimleri başlanmıştı. Ancak süregelen aksaklıklar sonrası 2019 yılında Apple diziyi devraldı. Bu kez COVID pandemisi nedeniyle çekimlerine ara verilen dizi ancak bu yıl başında tamamlandı. *Masters of the Air* adı verilen yapım, tarihçi Donald L. Miller'ın 2006 yılında yazdığı *Hava Ustaları: Nazi Almanya'sına Karşı Hava Savaşında Savaşan Amerika'nın Bombacı Çocukları* kitabında yer verilen gerçek bir hava bölüğünün hikâyesine dayanıyor.

Dizinin başlangıcını Buck ve Bucky lakaplı iki subayın birbirine takılmaları ve dertleşmeleriyle yapıyoruz. Buck'ın gerçek adı Gale Cleven (Austin Butler) ve Bucky'nin ise John Egan'dır (Callum Turner). Her ikisi de kokpitte oldukça yetenekli pilotlardır ve adamlarına hem gökyüzünde hem de yerde ustalıkla liderlik yapabildiklerinin ipuçlarını alırlar. İlk bölümler, Birleşik Krallık'taki Doğu Anglia'da bir üsse konuşlanan bombardıman filosu ekibinin hayatlarının nasıl olduğunu göstermektedir. Chester koltuklarda sohbetler, alkol ve sigara serbestisi, dans geceleri savaşın daha Amerikalılara uğramadığının göstergesidir. Ancak bir süre sonra ABD'nin aktif olarak savaşa girmesiyle bombardıman grubunun da sahneye çıkma vakti gelmiştir.

Yüksek irtifadan bombardıman yapan ve muhtelif yerlerine yerleştirilmiş makineli tüfek yuvalarıyla düşman unsurlarına karşı yakın plan savunma ve saldırı da yapabilen B-17 tipi bu uçaklara "Uçan Kale" denmekteydi. O yüzden kendi aralarındaki jargonlarda komuta pilotunun adına göre Bucky'nin Kalesi, Jo'nun Kalesi gibi ifade edilmekteydi. Dışarıdan iri gözüken gövdesine karşın 10 civarı personel son derece dar bir alanda minimal hareket serbestisiyle görev yapmaktaydı. Seyir ve uçaksavar saldırısı esnasındaki sarsıntıları nedeniyle bulantı ve kusma kaçınılmaz durumlardı. Yapımda da seyir subayı olarak önemli bir rol üstlenen Binbaşı Harry Crosby (Anthony Boyle) başlarda bu işi bu nedenle beceremeyecek gibi gözükürken yetenek ve azmi onu başka bir noktaya doğru götürüyor.

İlk birkaç bölüm ağırlıklı olarak Almanya içlerine yapılan saldırılarla geçiyor. Uçakların, hazırlıkların, mürettebatın ve hava muharebesinin başarılı canlandırmaları bu sahnelerin ısıltısını artıran unsurlar. İlk bölümlerde benzer koyun postu ceketleri, gözlükleri ve maskeleri arasında kimin kim olduğu karıştırılsa da zaman içinde karakterler oturmaya ve aşinalık yaratmaya başlıyor. Vurulan uçaklarda paraşütle kurtulmaya çalışanların diğerlerince takibi, takım arkadaşını kaybetmenin hüznü yanında sonrasında ne olacağının merakını artırıyor.

İlerleyen bölümlerde hikâyenin mürettebatın uçakların dışındaki yaşamlarıyla ilgili kısımları başlıyor. İşgal altındaki Fransa ve Belçika'da düşen uçakları sonrası müttefiklerin safına geri dönmek için yerel direnişçilerle beraber çalışmalarına tanık oluyoruz. Bir başka bölümde ise muharebenin getirdiği stresi atması için "evci" olarak İngiltere'ye veya bir otel tatiline gönderilen mürettebatın duygularına, hayallerine, gelgitlerine ve bir an önce cephede yalnız bıraktıkları arkadaşlarının yanına gitme arzularına şahitlik ediyoruz.

Nihayetinde düşen uçakları nedeniyle Nazi savaş esiri kamplarına düşen pilotların mücadelesini ve savaşın sonuna doğru yaşadıkları travmaları, umutları ve zaferleri merak, hayret, sevinç ve hüznle izliyoruz. Nazilerin savaşı kaybettiği sırada esir kampında çıkan isyan neticesi buldukları Amerikan bayrağını gamalı haçı indirerek göndere çeken havacı, bize İstanbul surlarına ilk bayrağı diken Ulubatlı Hasan'ı hatırlatıyor.

Amerika'nın uzun zamandır etkisinde olduğu "wokeness" akımı yani bir farkındalık göstergesi olarak siyasi ve toplumsal eşitsizlikleri kültürel alanda telafi etme çabasına uygun bir şekilde, tamamen siyahlardan oluşan efsanevi Tuskegee Havacıları son bölümlere doğru devreye sokuluyor. Alabama, Tuskegee yakınlarında bulunan Tuskegee Enstitüsü'nde (şu anda Tuskegee Üniversitesi) eğitim gören bu pilotlar 922 kişiydi. Dizide savaşın son dönemlerinde bombardıman uçaklarını koruyucu ve kollayıcı bir görev yaparak izlediğimiz bu gruptan çok sayıda kayıp ve esir verilmişti. Savaş sonrasında da benzer zorlukları yaşamalarına rağmen beyaz havacılarla eşit şartlarda günlük yaşama kabul edilmedikleri konusunda tartışmalar yapılmıştı.

Yapımcılar projeye 300 milyon dolarlık bir bütçe ayırdı. İngiltere'deki çekimlerde B-17 uçaklarının tam ölçekli modelleri kullanıldı. İlk kez kullanılan bazı özel efektler ve CGI teknolojisiyle hava muharebesinin tehlikeleri, dramı, fiziksel ve psikolojik zorlukları başarıyla canlandırılmış. Ayrıca bir hava üssündeki hayat, yer ekipleri ve diğer destek personelinin katkılarına da yapımda yer verildi. Ancak kara savaşlarındaki daimi sefaletle karşı havacıların gündüz havada savaşta, akşam dö-

nüşte barda şeklindeki görüntüleri ise yapımın savaşın gerçekliğini yansıtmadaki hatalı yanı olarak göze çarpıyor.

Savaşın bitiminde havacılar açlıktan ölmek üzere olan Hollanda'ya yiyecek bırakmak için son seferlerini yaparlar. Bu esnada lale tarlalarında yukarıdan görülecek şekilde yazılmış "Çok teşekkürler Yankiler!" mesajı kahraman Amerikalılara eski kıtanın vedası niteliğindedir. İzleyiciye de bu dramatik sona gözyaşlarıyla eşlik etmek için mendiline uzanmak kalır.

Diziye ilham kaynağı olan 100. Bombardıman grubu o dönem "Kanlı Yüzüncü" olarak anılmaktaydı. Çünkü Ekim 1943 itibarıyla filonun dörtte birinden azı bireysel hedef olan 25 görevini tamamlayabilecekti. 20 Nisan 1945'teki son görevini yaparken geride kaybedilmiş 177 uçak bırakmıştı. Dönemin popüler uçağı B-17'ler bu filonun ana grubunu oluşturuyordu. Gurur verici bir teknoloji harikası gibi gözükse de zırhının kolayca delinmesi ya da parçalanması gibi unsurlar savaş şartları nedeniyle göz ardı edilmişti. Mürettebat ise 25.000 feet (7,62 km) yükseklikte -50 derece soğukta sadece düşmanla değil şartlarla da mücadele etmek zorundaydı.

Savaş temalı yapımların ana sorunu konuya hep "bizimkiler" ve "düşmanlar" olarak bakılması ve izleyiciyi de bu pencereye sokmasıdır. Bu yapımda her ne kadar diğer öncü iki dizi gibi Amerikalıların bir kahramanlık destanı olsa ve karşı cephedekiler duygusuz bir vahşi olarak gösterilse de bunun sebebinin şu anonim söz olduğunu unutmadan da edemiyoruz; "Tarihi kazananlar yazar." Yine de ekran karşısında üzerinde çalışılmış, uğraşılmış ve kaliteli diyebileceğimiz bir yapım görmek isteyenlerin beğeniyle 9 bölümü tamamlayacaklarını düşündüğümüz bir yapım.

EPI-
SO-
DE

engin benli

RÖPORTAJ

ENGİN BENLİ

RÖPORTAJ: ONUR BAYRAKÇEKEN
FOTOĞRAF: MUHSİN AKGÜN

nu en çok *Kanıt* dizisindeki rolüyle tanıyoruz. Ancak Engin Benli, tiyatro kökenli bir sanatçı olarak başka birçok oyunda, filmde ve dizide yer aldı. Onu ekranlarda ilk olarak *Polis* filmiyle gördük; sonra *Kanıt*, ardından *Poyraz Karayel* ve *Muhteşem Yüzyıl: Kösem* gibi diziler geldi. Şimdilerde ise Engin Benli'yi yepyeni bir dizide görmeye hazırlanıyoruz: Son dönemin en iyi komedilerinden olan ve 9 Nisan'da BluTV ekranlarında bir kez daha izleyicilerle buluşan *Prens*'in ikinci sezonunda! Bu vesileyle biz de Engin Benli ile kariyerini, *Kanıt* fenomenini ve *Prens* dizisindeki yeni rolünü konuştuk. Keyifli okumalar...

Öncelikle yıllar öncesine gidelim, oyunculukla tanışmanıza... Tiyatro kökenli bir aktörsünüz. Oyunculuk tutkunuz ne zaman başladı ve bu mesleği profesyonel olarak benimsemeye nasıl karar verdiniz?

Oyunculuk serüveni elbette okul yıllarında başladı; şiirler, şarkılar, taklitlerle. Daha sonra İzmir Devlet Tiyatrosu'na girdim ve Eskişehir Anadolu Üniversitesi Konservatuvarı Tiyatro Bölümü'nü kazandım. Mezun olduktan sonra Bursa Devlet Tiyatrosu, Ankara Devlet Tiyatrosu ve hâlâ görev yapmakta olduğum Kocaeli Şehir Tiyatrosu'nda oyunculuk serüvenim devam ediyor. Tabii tiyatro sahnesinde olmamın yanı sıra televizyon, dijital platformlardaki projeler ve sinema filmleriyle de ekranlardayım.

Ustam ya da idolüm dediğiniz kimse var mı?

Elbette İzmir Devlet Tiyatrosu'nda beni konservatuara hazırlayan Ümit Bakış ve daha sonra okul yıllarında bana çokça emeği geçen rahmetli Ergin Orbey hocam ve yine nurlar içinde yatsın Müşfik Kenter.

1990'lar, Türk sinemasının yükseliş dönemiymi. Bu on yılda birçok önemli bağımsız film çekildi ve bugün bunları Türk sinemasının mihenk taşları arasında sayıyoruz. Siz o yıllarda tiyatro oyunculuğu yapıyordunuz. 1990'ları bir tiyatro oyuncusunun gözünden bize anlatır mısınız?

1990'lı yıllarda Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nde öğrenciydim, elbette en büyük etkinliğimiz Eskişehir'e gelen oyunları izlemektir. Yılmaz Büyükerşen hocamızın destek verdiği okulumuzdan otobüslerle Ankara'ya, İstanbul'a oyun izlemeye giderdik ve tabii ki o dönemde şehrimizde iki tane sinema vardı, zaman buldukça en büyük keyfimiz sinemaya gitmektir.

Sporculuk geçmişiniz de var, hem de epey! Aktörlerin özellikle eskrim gibi postüre katkısı olan sporlarla ilgilendiği bilinir. Sporun oyunculunuza katkısı oldu mu?

Spor, hayatımda her zaman oldu. Konservatuardan önce futbol, basketbol, tekvando ve boks sporlarıyla ilgilendim. Konservatuara girdiğim anda hayatıma eskrim de girdi. Bana eskrim çok farklı bir spor dalı olarak göründü ve çok ilgi duydum. Hocamız Zeki Tümlü'nün eskrimle ilgilenmemde çok etkisi oldu ve çeşitli müsabakalara girdim. Ankara, İstanbul ve Eskişehir'de kupalar kazandım, üniversiteler arası müsabakalara katıldım ve milli sporcularla karşılaştım. Tabii ki ilerleyen zamanlarda ve oyunculuk hayatımda, gençlik yıllarımda sporla ilgilenmenin çok iyi etkilerini gördüm. Basketbol, yüzme ve at binmeye devam ediyorum.

Şimdiye kadar tiyatro sahnesinde oynamaktan en keyif aldığınız oyun ve karakter ne oldu?

Yapım ve karakterim gereği sanırım tiyatroyu, sahnede olmayı çok seviyorum. Tabii ki tiyatroyu bu kadar sevmemde, yer aldığım oyunlardaki yönetmenlerin de çok payı var, oynadığım her oyundan keyif aldım. Işıl Kasapoğlu'nun *Hamlet*'i, Malcolm Keith Kay'ın *Üç Kuruşluk Opera*'sı ve Danial Sulie'nin yönettiği *Don Juan* benim için muhteşemdi...

Filmografiniz çok geniş değil ama ünlü bir işle başlıyorsunuz: *Polis*. Bu filmde Haluk Bilginer, Sermiyan Midyat, Settar Tanrıöğen gibi önemli isimlerle çalışma fırsatı buldunuz. İlk filminizde bu isimlerle çalışmak sinema oyunculuğuna adapte olmanıza yardımcı oldu mu?

Evet, ilk filmim Onur Ünlü'nün yönettiği *Polis* oldu ve Haluk Bilginer ile tek sahnem vardı. Bir günde çektik ve bitti. Ne oldu şimdi, bitti mi dedim.

Sinemaya ve televizyon dünyasına *Polis* filmiyle adım atmanız bence çok ironik. Sizi şöhrete taşıyan da bir polis rolü oldu: *Kanıt*'ın Orhan'ı. Galiba annemin en sevdiği Türk dizi karakteri! :) *Kanıt*'ın gördüğü ilgi sizi şaşırttı mı? Tekrarları halen izleniyor...

Polis filmiyle başladım ve *Kanıt* dizisiyle devam ettim. Abdullah Oğuz'la yazlık bir dizi diye başladık ve çok sevildi, üç sezon sürdü ve hâlâ TV2'de tekrar tekrar izleniyor.

Kanıt dizisi gerçek vakaları işliyordu. İnsanların ne kadar canileşebildiğine aslında yakından tanık oldunuz. Sizi en çok dehşete düşüren, aklınızdan bir türlü çıkmayan ya da şaşırtan vaka hangisiydi? *Kanıt* dizisini 100 bölüm çektik ve birbirine benzeyen hiçbir vaka yoktu, hepsi farklı bölümlerdi ve her bölüm sinema tadında çekiliyordu ve son buluyordu. Elbette Sevil Atasoy'un arşiviyle donanımının diziyeye çok katkısı oldu. Biz de, bakalım bu hafta hangi cinayeti nasıl çözeceğiz, diye merakla gidiyorduk sete. Öğrendiğimiz, şaşkınlıkla karşıladığımız birçok vaka oluyordu ve gerçekten her seferinde bizi hayrete düşürüyordu. Vakaların çok farklı konuları olduğundan bir tane seçemeyeceğim ama eklemek isterim ki, "kusursuz cinayet yoktur". :)

Polis ve *Kanıt*'tan önce polisiye türüne ilginiz var mıydı? Sizce suçu bu kadar ilgi çekici kılan ne?

Suçtu hiçbir zaman ilgi çekici bulmadım, bulmayacağım da, bence hiç kimse de bulmasın güzel ülkemde.

Kanıt'ın yanı sıra *Poyraz Karayel* de Türk izleyicisinin sizi iyice tanımada önemli rol oynadı. *Muhteşem Yüzyıl: Kösem* ise uluslararası bir bilinirlik kazanmanızı sağladı. Kariyerinizin dönüm noktası olarak hangi işi görüyorsunuz?

Aslında bu sorunun içinde cevabı veriyorsunuz öyle değil mi? :) Oyunculuğa tiyatroyla başladım ve halen tiyatrunun benim için ayrı bir yeri var, dediğim gibi tiyatroyu çok seviyorum. Ama *Kanıt* televizyon aracılığıyla seyirciye ulaşan ilk işim. Çok daha geniş bir seyirci kitlesiyle buluşmamı sağladı tabii. Her projem bir kilometre taşı bence, özellikle bir projeyi seçmek, işaret etmek elbette zor.

Şimdi gelelim yayınlanan son işinize. Bence son yılların en iyi yerli komedi dizilerinden olan ve BluTV'de yayınlanan *Prens*'in ikinci sezonunda rol aldınız. İlk sezonu izlemiş miydiniz? Senaryoyu okuduğunuzda aklınızdan ilk ne geçti?

Prens dizisinin ilk sezonunu izledim ve gerçekten çok keyif aldım izlerken. Ailece izledik ve bu ne kadar güzel bir iş diye aramızda konuştuk. Senaryoyu okuduğumda da yine çok keyif aldım ve tam düşündüğüm gibi hem eğlenip, hem oynayıp hem de çekimlerimizi yaptığımız bir set oldu.

“

Prens dizisinin ilk sezonunu izledim ve gerçekten çok keyif aldım izlerken. Ailece izledik ve bu ne kadar güzel bir iş diye de kendi aramızda konuştuk. Senaryoyu okuduğumda da yine çok keyif aldım ve tam düşündüğüm gibi hem eğlenip, hem oynayıp hem de çekimlerimizi yaptığımız bir set oldu.

”

“

Ana akım medya ya da dijital platform olarak bir tercih yapmayı doğru bulmuyorum. Değişen ve değişirken de gelişen, dinamik bir sektördeyiz. Projenin bütünü, karakterin durduğu yer benim için önemli.

”

“

Oyunculuğa tiyatro ile başladım ve halen tiyatronun benim için ayrı bir yeri var, dediğim gibi tiyatroyu çok seviyorum. Ama Kanıt televizyon aracılığıyla seqireiye ulaşan ilk isim. Çok daha geniş bir seqirei kitlesiyle buluşmamı sağladı tabii. Her projem bir kilometre taşı bence özellikle bir projeyi seçmek, işaret etmek elbette zor.

”

Tarih ve komedi dendiğinde herkesin aklına *Monty Python* gelir. *Prens* tam olarak onun izinden gidiyor denemez ama benzer bir şekilde absürde yaslanan bir mizah anlayışı var. Bu absürt, tıpkı *Monty Python* gibi anakronizmden besleniyor. Bu yüzden ben bu türe “anakronik komedi” demeyi tercih ediyorum. Siz *Prens* dizisini nasıl tanımlar ve Türk komedisinde nereye oturtursunuz?

Monty Python, açıkçası izlemedim dersem yalan olmaz. Elbette kültürler birbirlerinden etkilenecek, üzerine bir şey katarak kendi kültürlerine uyarlayıp sergilerler. Aynen Antik Yunan’da başlayıp Roma tiyatrosunda ve daha sonra dünyada yayıldığı gibi. O dönemlerde de grotesk ve absürt oyunlar vardı, mesela Antigone Sofokles’in *Eşek Arıları* gibi. Bu tarzı Giray ve Kerem çok iyi bir şekilde işlemişler.

Bize yeni sezondan biraz bahseder misiniz? Kral Olaf ile Vahşi Kelebek’in nasıl bir ilişkisi olacak?

Spoiler vermeden anlatmak biraz zor. :) Vahşi Kelebek her zamanki Vahşi Kelebek ama bu sefer karşısında gerçek bir kral var, seyirciyi çok sürprizli sahnelerin beklediğini söyleyebilirim. Vahşi Kelebek, kendine has tarzı ve beklenmedik tepkileriyle yine her durumdan kurtuluyor ve Kral Olaf’ın beklenmedik durumlar yaşamasına neden oluyor.

Kral Olaf’ı gerçek bir tarihsel karaktere benzetmek gerekirse sizce en çok kimi andırıyor?

Kral Olaf, tarz olarak ciddiyetin içinde zaman zaman mizah barındıran bir karakter. Ama gerçek bir tarihsel karaktere benzetmek zor çünkü *Prens* dizisinde kurduğumuz dünya tam anlamıyla bir kurmaca; zaman, karakterler hepsi kurmaca... Bütün karakterler her an beklenmedik bir tepki verebilir.

Daha önce tarihi gerçeklere olabildiğince sadık kalmaya gayret eden bir dizide Sinan Paşa’yı canlandırmıştınız. Şimdi tamamen kurgu bir dizide bir kralı canlandırıyor sunuz. İki role de bir aktör olarak hazırlığınızı kıyaslarsanız ortak ve farklı yönleri neler?

Sadece dönem dizisi için değil tabii, her rol için farklı hazırlık süreçleri oluyor. *Muhteşem Yüzyıl*’da Sinan Paşa karakteri gerçek hayattan ancak yaratılan dünyaya bir noktada kurmaca. *Prens* projesinde ise yaratılan dünyanın yanı sıra karakterler de kurmaca yani iki proje de dönem işi olarak ekrana yansımaya rağmen oldukça farklı işler. Bu yüzden de karakterlere hazırlanma aşamaları bence birbirinden oldukça farklı ama ortak noktaları, o karakterin yaşadığı deneyimlerden, geçmişinden çıkarımlar yapmak. Gerçek bir karaktere hayat verdiğiniz zaman bu karakter bunu der mi ya da böyle davranır mı diye düşünürsünüz ama kurmaca karakterde sınırlarımız senaryonun sonsuzluğunda ve daha geniş bakabiliyoruz.

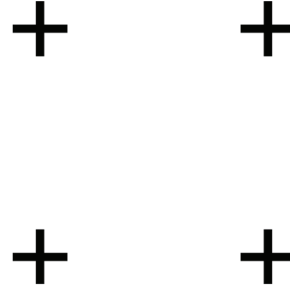
Bu kadar eğlenceli bir dizinin setinde de herhalde eğlenceli anlar yaşanmıştır. *Prens* setinde en unutamadığınız anınız ne oldu?

Klişe değil gerçekten çok eğlendik. :) Daha önce dediğim gibi birinci sezonu izlerken çok keyif almıştım, işin içinde olduğum zaman da her anından çok keyif aldım. Tek bir an söylemek gerekirse Kral Olaf’ın *Prens* ekibiyle karşılaştığı ilk sahne diyebilirim. Çünkü Kral Olaf hiç beklemediği bir karakterle karşılaştı ve bir kral olarak ciddi durduğu bir yerden *Prens*’in kendine has tepkilerini yönetmesi gerekti ve komik anlar yaşadık. Bir an “Biz ne yaşıyoruz?” diye düşünüp kahkahalar içinde bulduk kendimizi.

Yakın zamanda *Yaratılan* dizisinde de rol aldınız. Dijital platformların televizyonlara göre daha iyi çalışma şartları ve daha özgür bir yaratım süreci sunduğu söylenir. Ama Türkiye’de dijital diziler de sansür yemedi değil... Dijital ile geleneksel arasından hangi mecraı tercih edersiniz?

Ana akım medya ya da dijital platform olarak bir tercih yapmayı doğru bulmuyorum. Değişen ve değişirken de gelişen, dinamik bir sektördeyiz. Projenin bütünü, karakterin durduğu yer benim için önemli.

EPI -SO- -DE	kısa kısa
	□
	VİZYON

EFLÂTUN

Başrollerini Kerem Bürsin ile İrem Helvacioğlu'nun paylaştığı *Eflâton*, yılın dikkat çekici romantik filmlerinden olmaya aday. Film, beş yaşından beri görme engelli olan Eflâton'un hikâyesini konu alıyor. Eflâton, babasının öğrettiği ses ve gölge oyunları ile ekolokasyon yöntemini kullanarak hayata tutunuyor; hayata tutunmakla kalmıyor, bir de âşık oluyor! Oflaz'ın sesine vurulan Eflâton, etkileyici bir aşk hikâyesine kapı aralıyor.

Yönetmenliğini Cüneyt Karakuş'un üstlendiği *Eflâton* filminin oyuncu kadrosunda Kerem Bürsin ile İrem Helvacioğlu'na Melisa Akman, Nazan Diper, Yıldız Kültür, Erman Okay, Haydar Köyel, Nagihan Gürkan ve Semiha Bezek de eşlik ediyor. *Eflâton*, 22 Mart'ta vizyona girdi.

DEMİR PENÇE (THE IRON CLAWN)

Yılın çok ses getirmesi beklenen filmlerinden *Demir Pençe* (The Iron Claw), 22 Mart'ta vizyona girdi. Yönetmenliğini Sean Durkin'in yaptığı bu biyografik spor draması, 1980'lerde güreş dünyasına damgasını vuran Von Erich kardeşlerin gerçek hikâyesini konu alıyor.

Kendisini güreşe adan ve birçok profesyonel güreşçi çıkaran bir ailenin gördüğü en iyi sporcular olan Kevin ve David Von Erich, rekabetin giderek arttığı güreş dünyasında yükseliyor. Ancak bu sırada ailenin bugün "Von Erich laneti" olarak bilinen bitimsiz ve ölümcül trajedisi de yükseliyor.

Şimdiden yılın en iyi filmlerinde olmaya aday *Demir Pençe*'nin başrollerini Zac Efron, Jeremy Allen White, Harris Dickinson, Maura Tierney, Stanley Simons, Holt McCallany ve Lily James paylaşıyor.

BTOB TIME: BE TOGETHER THE MOVIE

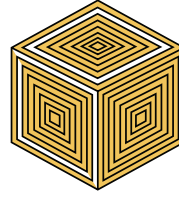
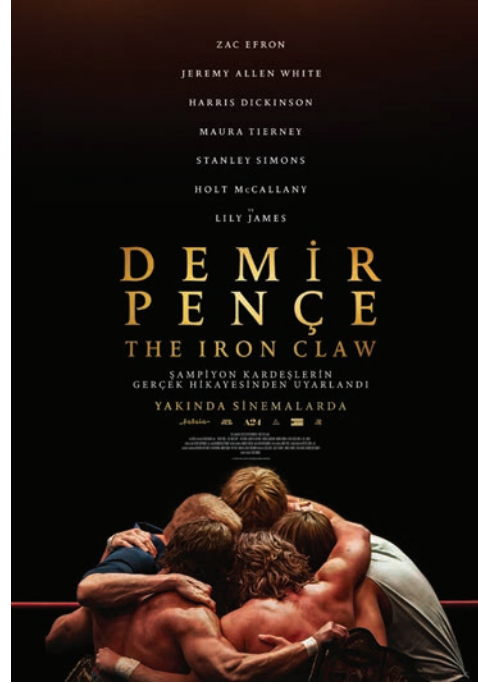
Kore pop'u ya da kısaca K-Pop seviyorsanız *BTOB Time: Be Together The Movie* belgeselini mutlaka izlemelisiniz. 22 Mart'ta vizyona giren bu konser belgeseli, en popüler K-Pop gruplarından BTOB'un özel 10. yıl konserine ve grubun 10 yıllık tarihine içeriden bir bakış sunuyor.

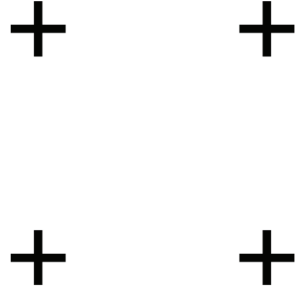
Jinchul Kim'in yönetmenliğini yaptığı bu müzik belgeseli, sadece konserden muhteşem görüntüleri değil sahne arkasından grubun iç dinamiklerini yansıtan anları da izleyicilerle ve grubun hayranlarıyla buluşturuyor.

GÜNEŞİ SÖNDÜRMEM GEREK

Hande Türkeli'nin yönetmenliğini yaptığı ve Doğukan Cantimur'un senaryosunu kaleme aldığı *Güneşi Söndürmem Gerek*, Emre Gül'ün aynı adlı romanından uyarlandı. Film, sevgilisi Anıl'ın hayatını kaybetmesiyle büyük bir yıkım yaşayan Umut isimli bir gencin hikâyesine odaklanıyor. Girdiği bunalımı atlattırmaya çalışan Umut, hiç beklemediği bir gerçekle karşı karşıya kalınca işler hepten sarpa sarıyor.

29 Mart'ta vizyonda olacak *Güneşi Söndürmem Gerek*'in başrollerini Serra Arıtürk, Samet Kaan Kuyucu ve Gürberk Polat paylaşıyor.

GHOSTBUSTERS: FROZEN EMPIRE

Hayalet Avcıları efsanesi *Ghostbusters: Frozen Empire* ile devam ediyor! Gil Kenan'ın yönetmenliğini yaptığı ve Hayalet Avcıları serisinin 5. filmi olan yapımda Bill Murray, Dan Aykroyd, Ernie Hudson, Annie Potts ve William Atherton yine unutulmaz rollerinde karşımıza çıkıyor. Bir önceki filmde seriye dahil olan Paul Rudd, Carrie Coon, Finn Wolfhard, McKenna Grace, Celeste O'Connor ve Logan Kim de rollerine dönerken Kumail Nanjiani, Patton Oswalt, Emily Alyn Lind, James Acaster gibi isimler ilk kez Hayalet Avcıları serisine katılıyor.

Ülkemizde *Hayalet Avcıları: Ürperti* adıyla 29 Mart'ta gösterime girecek film, dünyayı ikinci bir buzul çağından korumak için güçlerini birleştiren eski ve yeni Hayalet Avcıları'nın macerasını anlatıyor.

OLDBOY

Park Chan-wook'un 2003 tarihli kült filmi *Oldboy*, 29 Mart'ta Başka Sinema'da bir kez daha beyazperdeye geliyor. Gelmiş geçmiş en iyi gerilim filmleri arasında sayılan film, geçtiğimiz yıl 20. yılına özel olarak 4K görüntü kalitesinde ABD'de tekrar gösterilmişti. Şimdi bu efsanevi filmin yeniden gösterimi Türk sinemaseverlerle buluşacak.

Choi Min-sik, Yoo Ji-tae ve Kang Hye-jung'un başrollerini paylaştığı *Oldboy*, Dae-su Oh adındaki bir adamın tuhaf olduğu kadar gizemli hikâyesini konu alıyor. Bu adam bir gün kaçırılıyor ve 15 yıl boyunca döküntü bir hücrede hapis tutuluyor. Neden orada tutulduğuna dair hiçbir açıklama yapılmayan bu adam, bir gün öylece serbest bırakılıyor. Üstelik serbest bırakılırken kendisine pahalı kıyafetler, para ve cep telefonu da veriliyor. Bundan sonra ise Dae-su Oh için bir intikam yolculuğu başlıyor: Dae-su Oh, başına gelenlerin nedenini çözmek ve 15 yılını çalanlardan hesap sormak üzere tekinsiz bir mücadeleye atılıyor.

Oldboy, prömiyerini 2004 Cannes Film Festivali'nde yapmış ve Büyük Ödül'e (Grand Prix) layık görülmüştü.

MUCİZE AYNALAR

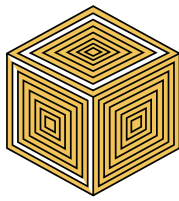
Tolga Örnek'in Aziz Nesin'in altı farklı öyküsünden uyarladığı ve yönettiği; Boran Kuzum, Şebnem Bozoklu, Cengiz Bozkurt, Zerrin Sümer gibi isimlerin başrollerini paylaştığı *Mucize Aynalar*, yılın en çok merak edilen yerli filmleri arasında yer alıyor. Film, 5 Nisan'da vizyona giriyor.

Fantastik kurgu ve komedi türlerini dramla harmanlayan *Mucize Aynalar*, insanların hayallerini gerçeğe dönüştüren bir ayna icat eden amatör biliminsanı Şahap Cenabettin'in hikâyesini anlatıyor. Filmde hayallerini gerçekleştirmek için canını dişine takan insanların nasıl da hayatı ıskaladığına eğlenceli ve bir o kadar dramatik öykülerle tanık oluyoruz.

VINCENT DOIT MOURIR (VINCENT ÖLMELİ)

Stéphane Castang'ın geçen yıl prömiyerini Cannes'da yapan gerilim filmi *Vincent doit mourir* (Vincent Ölmeli), 12 Nisan'da Başka Sinema izleyicileriyle buluşuyor. Fransa'da çeşitli ödüllere de layık görülen yapımda, Vincent adında sıradan bir adamın etrafındaki herkes tarafından durduk yere öldürülmeye çalışılmasını anlatıyor.

Bu enteresan film, gerilimin yanı sıra Fransız yeni dalga korku sinemasına, yer yer ince bir mizaha ve gizem unsuruna da dokunuyor. Filmin oyuncu kadrosunda ise Karim Leklou, Vimala Pons, François Chattot, Michaël Perez ve Jean-Rémi Chaize yer alıyor.

BAMBAŞKA

KADINLAR

VE

+YAZI //_ _SU KARACAN+

Dünyanın neresinde olursanız olun, değişmeyen bazı acı gerçekler vardır, kadın olmanın zorluğu gibi. Genel itibarıyla -sözümüz meclisten dışarı- sadece anne olmanın "kadın" olmak olarak algılandığı bir coğrafyada yaşamamız da malum.

Birçok açıdan bakıldığında bunu dile getirmek için değerli yöntem sanırım sinema. Bugün bambaşka kadınlar ve hikâyeleri üzerine bir liste hazırladım size. Umarım hepimiz için adil bir dünyaya kavuşuruz!

HİKAYELERİ

POOR THINGS

Toplum Algılarını Kıran KADIN

Bir bilim insanı olan Godwin, genç yaşında trajik şekilde ölen Bella'ya bir bebeğin beynini vererek hayata döndürür.

Yorgos Lanthimos'un yeni filmi olan *Poor Things* bu seneye ciddi anlamda damgasını vuran yapımlardan. Aynı isimli kitaptan uyarlanan yapımın başrollerinde Emma Stone, Mark Ruffalo ve Willem Dafoe gibi önemli isimler yer alıyor. (Bu arada Emma Stone, Bella rolüyle ilk Oscar'ını kazandı! Tebrik ederiz.) Genel itibarıyla izleyicileri tam olarak ikiye ayırıyor bu yapım. Kişisel görüşümse son zamanlarda izlediğim en iyi feminist zihniyetine sahip hikâye olduğu. Bella karakteri aslında kalıplaşmış ve topluma dayatılan kadın zihniyetine tabiri caizse tokat niteliğinde bir karakter. Filmi izlerken, "Keşke toplum algısındaki kadın zihniyetini kırmak bu kadar basit olsaydı," diye düşünmeden geçemiyor insan.

BOTTOMS

Queer KADIN

İki lise öğrencisi olan PJ ve Josie kendi dövüş kulübünü kurmaya karar verir.

Yine geçen yıla damgasını vurmuş bir film *Bottoms*. Kadınların aşağılandığı lise filmlerini mizahi bir dille ele alıyor. Aslında film queer olarak bakılınca da çok anlamlı çünkü malesef GL tarzı diyebileceğimiz filmler BL'den çok daha az yapılıyor. Toplum algısında bile LGBT'yi paraya çevirmek olarak görmeye başlayan kapitalist stüdyolar sıradan ve benzer konuda filmler üretmeye devam ediyor.

BEND IT LIKE BECKHAM

Hayallerinin Peşindeki KADIN

Hint genç kız Jess'in en büyük hayali David Beckham kadar iyi futbol oynamaktır. Fakat Jess'in ailesi geleneklerine düşkün, tutucu bir ailedir.

Kadın olmak her yerde zor olsa da bazı kültürlerde daha da yozlaşmış bir zihniyet var. *Bend it like Beckham* tam olarak bunu anlatıyor. Futbol oynamak isteyen Jess aslında ailesinin asi kızı olarak görünmekten korkan biridir. Tam karşısında da yakın arkadaşı olan Julliete'i tamamen farklı ve özgür zihniyetle yetiştirmiş aile var. Aslında tabiri caizse "coğrafya kaderdir" algısına uyan bir yapım.

MATILDA

Zekâsına hayran bırakan minik bir KADIN

Özel yetenekleri olan üstün zekâlı Matilda'nın hikâyesi.

Matilda aslında çocuk kitabından uyarlanan bir aile filmi ama benim de zamanında keyifle izlediğim bir yapımdır. Filmin ana karakterleri kadın. İyi ve kötüyü ayırt etme, cehalete direnmenin önemini anlatan bu tatlı film, hayal dünyamızın çok derinlerinde bambaşka bir boyut sunuyor bize. Ailesi tarafından asla sevilmeyen bu küçük kızın durumu aslında farklı ve özel olmanın toplumdaki yerini de gözler önüne seriyor.

ELIZABETH

Lider bir KADIN

İngiltere'nin annesi I. Elizabeth'in görkemli hayatı...

Gerçek hayattan ilham alınarak çekilen serinin ilk filmi muazzam görsel bir estetik sunuyor. Cate Blanchett'in eşsiz performansı ile adeta yeniden hayat bulan Elizabeth, güçlü bir kadın liderin neleri tek başına başarabileceğinin en esaslı örneği. Bir kadının ülkesi için verdiği tavizler, bir avuç cahil ve cinsiyetçi insanla kavgası izlenmeye değer.

MOXIE

İsyankâr Ergen KADIN

Vivian okulundaki cinsiyetçilikten sıkılmış genç bir kadındır. Bunu protesto etmek için feminist bir devrim başlatır.

Tacizin meşrulaştırmaya çalışıldığı bir dönemde parlayan Netflix yapımı, *Moxie*. Özellikle lisede genç kadınların yaşadığı zorlukları anlatırken feminizm algısının sadece kadınlar değil erkeklerin de desteğine ihtiyaç olduğunu öngörüyor. Zira ataerkil sistemle yetiştirilen bir erkeğin her kadına istediği gibi yaklaşabileceğini düşünmesi ve sadece kendini düşünen yetişkin öğretmen sıfatlı insanların sessizliğiyle olayların daha can alıcı bir noktaya ulaşması bize şunu da hatırlatıyor: Ne olursa olsun susmamak gerekir!

DEVIL WEAR PRADA

Kariyer Dünyasında KADIN

New York'ta sıradan bir hayatı olan And-rea, moda sektöründe birçok genç kızın hayali olan bir mesleğe başlar. Patronu Miranda onun kariyer algısını tamamen değiştirecektir.

Devil Wear Prada, 2000'li yılların klasik-lerinden sayılır aslında ama kadının gücü hakkında yazı yazarken onu es geçmek ol-maz. Yayınlandığı döneme damgasını vuran ikonik replikleri hâlâ aklımızda kira verme-den yaşıyor. Meryl Streep'in de en iyi per-formanslarından birini izlemiştik. Film iş dünyasındaki başarılı kadınların hırslarıyla şeytani bir şekilde bizi cezbediyor.

Bonus:

JE NE SUIS PAS UN HOMME FACILE

ADAM GİBİ KADIN

Bonus olarak paylaşmadan geçemedim çünkü bu filmi çok seviyorum! *Je Ne Suis Pas Un Homme Facile* bir Netflix yapımı.

Erkeklerin değil de kadınların hükmettiği bir dünya düşünün. Tama-men her şeyin tersine döndüğü bir dünya, evet, tamamen. Çektiğimiz sıkıntılar, gördüğümüz sözlü ve fiziksel tacizler, bakımlı olmak hatta tesettürlü olmak gibi birçok konuyu ele alıyor film. Kadınlar için haya-tın çok kolay olduğunu düşünen bir erkeğin en büyük kâbusu adeta. İzlerken hem çok eğlenecek hem de çok düşüneceksiniz.

EPI-
-SO-
-DE

baturay özdemir

RÖPORTAJ

BATURAY ÖZDEMİR

+RÖPORTAJ:OBEN BUDAK+

Kısa sürede çok sevdiğimiz isimler arasına giren Baturay Özdemir'le Türkiye'de komedyen olmayı ve yeni heyecanı GAİN Komedi Kulübü'nü konuştuk.

Hitap ettiği geniş kitle onu sadece stand-up gösterileriyle değil, kişiliğiyle de bağrına bastı. Yaptığı her yeni işi merak edişimizin altında komedi tarzının yanı sıra sıcakkanlı ve dostane tavırları yatıyor. Öyle enerjik ki "sahnedeki gibi" desem yeri. Bir süre sohbet edince sahnede ne kadar da "kendisi gibi" olduğunu fark ediyorsunuz hatta.

Baturay Özdemir, GAİN'de Komedi Kulübü'nü sunuyor. Açık mikrofon stili programında ağırladığı komedyenlerin anlatılarını, modern bir meddah edasıyla birbirine bağlıyor. Röportajımızı deşifre ederken fark ettim ki uzun sohbetimizde konu nerelerden nerelere gitmiş. Kendini dinlettiriyor çünkü... Onunla, şahsen bildiğim en iyi konulardan birini yani asker oğlu olmayı da konuşmak istiyordum ama başka zamana bırakmak zorunda kaldım.

Baturay Özdemir bu sektöre biraz geç girdiğini düşünüyor. Bana sorsanız "bu açığı" kapatacak, uzun vadede hayatımızda olacak... Tam da bu nedenle yeni bir projesi geldiğinde onunla yeniden röportaj yapmak isterim.

Komedi Kulübü'nün tüm bölümleriyle GAİN'de olduğu notunu düşüp sizi röportajımıza buyur edeyim...

Çok başarılı bir komedyensiniz ama bir yandan da esprilerinizden dolayı ifade vermeye çağrılıyorsunuz. Ben çocukken liderlerin taklitleri rahatça yapıldı, siyasetçilerin kuklaları vardı. Haber programlarında siyasilerin dil sürçmeleri verilirdi, eğlence olsun diye... Şimdi her şeye tepki veriyorlar ya, o yüzden sormak istiyorum: Başka komedyenlere, "Şovlarınızda siyasete girin, korkulacak bir şey yok," diyebilir misiniz?

Ben zaten bunu yaptığımı düşünüyorum. Ne oldu? Ben bunu yaptım ve başıma bir şey gelmedi. Çünkü emsali olması lazım ve bir süredir de emsali yoktu bunun. Bunu ben başlattım demiyorum. Biz bunları sahnelerde yapıyorduk ama YouTube'da yayınladım. Bir mecraya koyup herkesin ulaşımına açtığımız bir noktada siyasi hiciv çok olmuyordu.

Ben bir tarafa yaslanıp öbür tarafa bir şey söylemeyi doğru bulmuyorum. Komedyenin duruşunun ortada olması gerektiğine inanıyorum. Samimi olmadığın zaman komik olamazsın. Ben burada o dengeyi tutturayım diye ekstra bir çaba sarf etmedim.

Bu durum senin birkaç programını izledikten sonra daha net anlaşıyor. Gerçekten hiçbir şeyi planlamamışsın. Hatta "Yerli ve Kirli"yi yayınlama döneminde bayağı bunalmışsın sanki.

Doğru. Ben 24 Kasım 2008'de stand-up'a başladım. 17-18 yaşındaydım. O dönem biraz karanlıktı. Facebook yeni çıkmış, hâlâ MSN kullanıyoruz... Öyle bir dönemdi. Ve bir komedyen nasıl var olacak Ankara'da? Ben 5-6 yıl onunla uğraştım zaten. Gösteri yapıyordum ama seyircim hep aynıydı. Gelen seyirciye yeni şaka yazıp çıkıyordum. Üç ay sonra gösteri koyuyordum ve aynı seyirci geleceği için baştan gösteri yazıyordum.

Ankara'dan çıkmak daha zor olmalı diye düşünüyorum. Bir de 2008 diyorsun, o tarihlerde İstanbul'da bile stand-up adına pek hareket yoktu.

İstanbul'dan çıkmıyor ki zaten artık. İnternette çıkıyor. Belli bir senedir olay internette çıkıyor. Artık şehirden bir şey çıkmıyor.

O zaman Ankara ne katıyor, İstanbul ne katıyor?

Mesela Ankara'da "sektöre dair" bir şey yok ama güldürebiliyorsun Ankara seyircisini. Kendini geliştirme imkânı katar Ankara. İstanbul'da da bir performansın, bir durumun beğenilmesi kolay değil tabii ki ama Ankara kitlesi özellikle böyle bir şeye geliyorsa beklentisi vardır. İstanbul'daki bugün ona gider, yarın ona gider. Ankaralı tutuyor da, sahipleniyor da.

Konuyu dağıttık... İlk gösterini yayınladığın dönem biraz sıkıntılıymış, ondan bahsediyorduk.

Ünlü olmayı hiç düşünmemeye başlamıştım artık. "Yerli ve Kirli"yi yayınlamadan beş sene önce şöyle hayallerim vardı: Ünlü olurum, filmimi yaparım, dizimi yaparım... "Yerli ve Kirli"ye geldiğimiz süreç ünlü olma ihtimalini en az düşündüğüm sürece denk geliyor. Kanada'ya nasıl gidebilirim acaba, diye düşünüyordum artık. Vizecilerle görüşüyorum falan... "Yerli ve Kirli"yi de zaten son paramla çektim. Ailem bana her zaman destek oldu ama ben kendi ekonomimi yönetecek yaşa geldiğim için o noktadaydım.

Aile desteği en önemlisi tabii. Peki, çekimleri bitirip yakınlarına izlettince nasıl tepki aldın?

Kimse yayınlama demedi bana. Herkes dedi ki bak dikkat et, aman başına bir şey gelir. Bunu bence yayınlama, yayınlayacaksın da bir saat yayınlama. Kurallar basit; bir platforma vereceksin, o da sana bir para verecek. O parayla kiranı ödeyeceksin. Böyle büyük bir şey de değil... Olay para da değil çünkü. Kitleye ulaşmak istiyorsun; sahne insanı kitleye ulaşmak ister. Parayı tabii ki herkes kadar istersin ama benim en büyük hayalim, bin kişiye bu şakayı anlatsam acaba ne olur? O zaman da gülerler mi? Şimdi burada kırk beş kişi gülüyoruz buna ama bu çok seçilmiş bir kırk beş. Ben bunu acaba böyle bin kişiye anlattığımda ne düşünecek insanlar? Hiçbir şey yapmadım izlensin diye. Kendiliğinden Türkiye'nin en çok izlenen gösterilerinden biri oldu, şu an 5 milyona yakın izlenmesi var. Ve yeni bir komedyen var etti. Ben hayal ettiğim şeye altmış dakikalık videoyla ulaştım. Çok garipti benim için... İnsanlar hayallerinin peşinde yıllarca koşar, çabalar, bir şeyler yapar. Bana bir altmış dakika yetti. O yüzden müteşekkirim.

Ama böyle bir anda fenomen olan birine dönüştün. Nasıl buldun "ünlüler dünyası"nı?

Ben bu dünyadan çok kimseyi tanımıyorum. Arkadaşça iki üç kişi tanıyorum. İki senedir aktif olarak bu işi yapmama rağmen çok kısıtlı insan tanıyorum yani. Aslında galiba tanımak da pek istemiyorum. Çünkü tecrübe etmek istediğim şeyler başka. *Ölümlü Dünya 2*'nin galasına gittim en son; onda oynamıştım. Belki bir de bir arkadaşımın galasına gitmişimdir son bir senede. Onun dışında mesela gece dışarı çıkıyorum.

Peki, dışarı çıkmıyorsan eğlenmek için ne yapıyorsun? Seni ne eğlendiriyor? Bütün sosyallığın sahne mi yani?

Ben gösteri yaparken inanılmaz eğleniyorum. Gösteri varsa çok mutluyum o gün. Bir heyecanım var, kritik bir şey değilse. Müzik dinlemeyi çok seviyorum. Müziğin büyüüne çok inanıyorum. Teknik boyutta ilgilenmiyorum müzikle ama dinlemeyi çok seviyorum ve bir şey dinlerken aklıma bir şaka geliyor. Geçen çok klasik Beethoven'ın bir senfonisini açtım. Ne oluyor-muş, dedim yani o yüzyıllarda insanlar bunu dinleyip nerelere varıyormuş?

Çok iyi tetikliyor ama klasik müzik, yazmak için idealdir.

Zamansız bir yerden tetikliyor. Onu dinlerken yazdığım şaka bence otuz beş sene sonra da komik. Ama şimdi siyasi şaka, politik şaka; bunlar daha fazla gündem oluşturuyor.

Otuz iki yaşında olmana rağmen biraz geç kalmış hissiyatında mısın? Eğer öyleyse şaşırıyorum çünkü.

Keşke beş sene önce yaşasaydım tavrı değil ama keşke beş sene önce insanlar bana bu kadar güvenseydi ve ben kendimi geliştirme imkânına sahip olsaydım. Çünkü bana şu dendi: "Sen çok iyi komedyensin ama şansına küs." Ben çok duydum bunu.

//

BEN BU İŞE ÂŞIĞIM. HAKİKATEN DAHA ANLAMLI BİR ŞEY BULAMIYORUM KENDİ ADIMA. VE BEN BU GECELERİN SUNUCULUĞUNU, ORGANİZASYONUNU YAPTIM. SAHNEYE ÇIKTIM, İNTERAKTİF ŞOV YAPTIM. O MEKÂNDAN NE OLDUYSA ONUN BİR REPLİKASINI YANSITMAK İÇİN BEN BU İŞE GELDİM ASLINDA.

//

Seyircin hakkında ne düşünüyorsunuz? Sevdiğin tarafları muhakkak vardır da... Bazen gittiğim oyunlarda çok enteresan insanlarla karşılaşıyorum. Ne bileyim, Cem Yılmaz'ı izlemeye gitmiştim, en önde oturan gençlerden biri sahneye ayaklarını uzatmıştı. Yeni izleyicilerde bir rahatlık da sözkonusu. Öyle şeylerle karşılaşıyor musun?

Şükürler olsun ki şimdilik beni çok seviyorlar. Benim onlara duyduğum saygının farkındalar hatta bana müsamaha gösteriyorlar. Hiçbir saygısızlık görmedim. Çünkü o kadar mutluyum ki şu an muhatap olduğum kitleden. Okey abi, ben 1 milyon kişiyle zaten iletişim kuramam galiba. Onunla ilgili çabam olmayabilir yani. Çünkü gerçekten oturup çay kahve içebileceğim bir kitleyle muhatabım şu an.

GAİN'deki Komedî Kulübü'nden bahsedelim mi? Kendi kelimelerinle hiç bilmeyen birine nasıl anlatmak istersin programı?

Biz yıllarca köhne barlarda çıktık. Köhne demem verdiğim için değil, görece köhne yani. Mesela şu an oturduğumuz mekân nasıl köhne değilse orası köhne bir yerdi. Oralarda biz bence dünyanın en komik gecelerini yaşadık. Ve bundan sadece otuz kişinin haberi vardı. Ama öyle bir gece yaşıyordu ki orada... Daha komik bir şey izlemedik.

Ben bu işe âşığım. Hakikaten daha anlamlı bir şey bulamıyorum kendi adıma. Ve ben bu gecelerin sunuculuğunu, organizasyonunu yaptım. Sahneye çıktım, interaktif şov yaptım. O mekânda ne olduysa onun bir replikasını yansıtmak için bu işe geldim aslında. Yani otuz küsur komedyen var bir kere sekiz bölümde. İyi bir sunucu da var umuyorum ki... :)

Var, çok eğlenceli hakikaten. Yeni komedyenleri tanımanın yanında senin sunumun buraya çok iyi oturmuş. Seyirciniz de güzel.

Seyirci bu sefer stand-up'ı bilerek geldi. O daha önemli. Biletli seyirci, cast değil; gerçekten stand-up izlemeye gelen seyirci. Çünkü o iş öyle yapılır. Televizyonda da öyledir, biliyorsun. Seyirci program program gezer. Stand-up seyircisi özel bir kitle. Herkese göre değil stand-up, bunu anlıyorum, bunun seveni var. Ve herkesin şansı olmuyor bu işlerde. Şansın sana gelmesi, kitleyle buluşması gerekiyor. Biraz da bunu düşündük, iyi bir projenin içinde herkesin eşit şansı var. Yani biraz şans da bu... Zar atarsın; üç istersin dört gelir. Ama üç gelirse en azından zar var şu an. Böyle düşünerek yaptım.

GAİN Komedi Kulübü bireysel çalışmalarını besleyen bir şey mi aynı zamanda? Yine kendine espri çıkarabiliyor musunuz oradan? Kendi özel şovlarını kastediyorum.

Birbirini besliyor tabii, GAİN Komedi Kulübü'nde beş altı kere sahneye çıkıp iniyorum. Beş altı kez açılış yap, kapanış yap demek bu. Onların hepsi doğaçlama. Sahnedeki bir şey anlatıyor, onun bitirdiği espriyle sahneye çıkıyorsun ya da gelecek insanla alakalı bir şey yapıyorsun. Hiç planladığım bir şey değil. O inanılmaz aktif tutuyor. Öğrendiğim kadarıyla izlenmeleri de çok iyiymiş.

Stand-up zamanla gidebilecek bir şey. GAİN ilk açıldığı sene yayınlanan gösterileri yeniden açıp izliyorum ki oradaki birçok isim daha yeni popüler oldu.

Şimdi diğer dijital platformlar biraz gündem ve hızlı tüketmeye dayalı. Bu iş öyle bir hızlı tüketim işi değil. Dönüp beş sene sonra da, "Böyle bir çocuk vardı Ahmet diye, zamanında bak ne yapmış," diye açıp izleyebileceğimiz bir şey. Ya da orada gördüğün genç biri beş yıl sonra başka bir yere gelecek. İlk işlerini görmek için de izlenecek. Yaşadık öyle şeyler... "Yetenek Sizsiniz'e çıkmıştı Doğu, yıllar sonra konuşuldu. İşte ben "Uç Adam'da çıkmıştım. 2016'da çıktım, hâlâ onu bilen seyirci var.

//

KEŞKE BEŞ SENE
ÖNCE YAŞASAYDIM
TAVRI DEĞİL AMA
KEŞKE BEŞ SENE
ÖNCE İNSANLAR
BANA BU KADAR
GÜVENSEYDİ VE
BEN KENDİMİ
GELİŞTİRME
İMKÂNINA SAHİP
OLSAYDIM. ÇÜNKÜ
BANA ŞU DENDİ:
'SEN ÇOK İYİ
KOMEDYENSİN AMA
ŞANSINA KÜS.' BEN
ÇOK DUYDUM BUNU.

//

Genç isimleri nasıl buluyorsunuz? Başvuruyorlar mı, nasıl oluyor o sistem?
Açık Mikrofon gösterilerinden bulunuyorlar. Mesela Beyoğlu'nda, Kadıköy'de, Beşiktaş'ta var, Ankara'da, İzmir'de, Eskişehir'de var. Londra'da bile Türkler yapmaya başladı. İsviçre'de de yapıyorlar. Karaoke bar gibi düşün.

Şova katılanların hepsinin sahne tecrübesi var o zaman?
GAİN Komedi Kulübü'nde en tecrübesizi 30-40 kere sahneye çıkmıştır. Bin kere sahneye çıkmış komedyen de var, elli kere çıkmış biri de var.

Bu bir yandan manevi olarak da besleyici bir şey olmalı değil mi ya? Yani sen ilk çıktığında belki arkada kimse yokmuş ama burada mesela birçok genç ilk kez senin programında görülecek.

Bu çok hoşuma gidiyor. Buna destek olabileceğim en kibirsiz yoldan her türlü desteği vermeye çalışıyorum. Ben bu konuda çok şaşırmak istiyorum. Çünkü hakikaten çok âşığım diyorum ya... Emekli olayım, oturayım, izleyeyim de istiyorum mesela. Konsere de gidiyorum, tiyatroya da gidiyorum ama canlı izlemek istediğim şey kesinlikle stand-up.

Türkiye'de doğal stand-up yeteneği olduğunu düşündüğün insanlar var mı?
Eskiden bence Erbakan çok komik bir adamdı, Demirel de öyle. "Dün dündür, bugün bugündür" demiş bir adam. Depresif zekâ ile üretiyor. Demirel öyle anılıyor. Turgut Özal'ın, "Benim memurum işini bilir" söylemi var. Hepsinin inanılmaz bir mizahi tarafı olduğuna eminim siyasetçilerin bu arada. Ama büyük ihtimalle çok karanlık bir mizah anlayışları var. Bizimki çok naif kalıyor.

Sezen Aksu'nun sahnesi de öyleymiş, acayip komik. Teoman'ın da çok çok iyi stand-up yapabileceğini düşünüyorum, kendi yaşadıklarını anlatarak. Teoman stand-up koysa gitmez miyiz? Bir sürü şey önemli ama samimi olabildiğin noktada olabiliyorsun. Ve Teoman bir rockstar'a göre fazla samimi zaten. Bir de Giray Altınok... Komedyen zaten; bence stand-up'ta da acayip başarılı olacak biri.

EPI- -SO- -DE	bahar
	SHOW TV
	KÖŞEYAZISI

b a h a r

bir yeniden doğuş hikâyesi

+ ZEYNEP GÜRER_Doç. Dr., Kocaeli Üniversitesi İletişim Fakültesi Görsel İletişim Tasarımı Bölümü
MERT GÜRER_Doç. Dr., Kocaeli Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo Televizyon ve Sinema Bölümü +

Herkesin büyük bir ilgi ve beğeniyle izlemeye başladığı *Bahar* dizisi bu coğrafyada yaşayan kadınların kendinden bir pay bulduğu ve kendisine ayna tutulmuş gibi hissettiği bir hikâye sunuyor bize. Dizi, adını da aldığı Bahar karakteri üzerinden kurgulanıyor. Bahar, tıp fakültesi mezunu bir doktor fakat erken yaşta evlenip çocuk sahibi olmasıyla mesleğini hiç yapamamış bir kadın. Tamamen evde iki çocuğunun, kocasının ve kayınvalidesinin üzerine kurulmuş bir hayatı olan, gününün çoğu mutfakta geçen, ev işleriyle meşgul bir kadın. Bahar'ın hayatına biraz daha konuk olmaya başlayınca tüm bu işler altında ezilen ama ezildiğini fark etmeyen ya da bu durumu görmezden gelmeyi tercih eden, her daim gülümsemeye ve olaylara iyi yönüyle bakmaya çalışan bir kadın olduğunu görüyoruz. Evini, içindeki herkesi ve her şeyi sahiplenmiş bir kadın. Bahar, geleneksel toplumsal cinsiyet rollerinin vücut bulmuş hali. Bir anne, bir eş ve bir gelin olarak var olabilmış, fedakâr, anaç, görmezden gelinen, yaptığı işlerle ev içinde var olabilen, isyan etmeyen, orta yolu bulmaya çalışan bir ev kadını. Bahar'ın kocası, Türkiye'nin önde gelen başarılı cerrahlarından biri ve varlıklı bir ailenin oğlu. Bahar, kocasının ve kayınvalidesinin egemenliği altında yaşayan çocuklarının mutluluğu için çabalayan bir karakter. Kimse üzülmesin diye çabalarken kendi varlığını görmezden gelmiş bir kişi. Bu hikâyede bir kadının kendi hikâyesi içerisinde nasıl kahramanlaştığına şahit olacağız. Dolayısıyla klasik anlatıda kahramanların hikâyede nasıl evrimleştiği ve değiştiği bizim için önemli ipuçları taşıyor.

KAHRAMANIN YOLCULUĞU

Dizi anlatısında kahraman, ekranda en çok görülen ve hikâyenin üzerine kurgulandığı ana kişidir. Kahraman, öyküyü oluşturan sorunla ve bu sorunu ortaya çıkaranlarla mücadele içerisinde. Sözel ya da yazılı kültürde işlenen kahramanlık hikâyelerinde kahramanın işlevleri ve izlediği yollar klasik anlatılarda da değişime uğramaz. Joseph Campbell, mitleri incelediği *Kahramanın Sonsuz Yolculuğu* adlı eserinde, mitolojilerde kahramanın macerasının yola çıkış, erginlenme ve dönüş aşamalarından oluştuğunu belirtir. Dizi anlatısındaki kahraman benzer motiflerle öykü içerisinde ilerlemektedir. *Bahar* dizisine adını veren Bahar karakteri de aynı yolları katederek bir hikâye anlatacaktır izleyiciye. Erginlenme aşaması karakterin güçlendiği, çeşitli zorluklarla karşılaştığı bir süreçtir fakat kahraman da kendini geliştirecek ve güçlenecektir. Bahar'ın hikâyesi de yayınlanan ilk dört bölüm ekseninde "sınavlar yolu" olarak Campbell'in eserine gönderme yapmaktadır. Dizideki Bahar'ın baş etmesi mücadele etmesi gereken erginlenme süreçleri:

KADIN KADININ KURDUDUR

Hikâyede karakterlerin çatışma alanlarını izlerken ister istemez insanın aklına "Homo homini lupus" sözü geliyor yani "insan insanın kurdudur." Dizinin ana kadın karakteri Bahar, en büyük savaşını erkeklerle karşı değil kadınlara karşı veriyor. Bir kadının hayatının iplerini ele almak arzusu karşısında duran ve onu engelleyen yine kadınlar oluyor. Bahar'ın kayınvalidesi Nevra Hanım ve eşinin sevgilisi Rengin ve kızı Umay (ilk 3 bölüm) bunların başında geliyor. Dizi, kadın karakterlerin çekişme, çatışma ve iktidar mücadelesi ekseninde ilerliyor. "Güçlü" olarak gösterilen bu kadın karakterler de ataerkil düzen içerisinde ezilirken diğer kadınları ezme eğilimi gösteriyorlar. Fakat Bahar pasif bir direniş içerisinde tüm bu tavırlara karşı mücadele edebiliyor.

KAYNAKÇA

Campbell, J. (2013). *Kahramanın Sonsuz Yolculuğu*, Çev. Sabri Gürses, İstanbul, Kabalıcı Yayıncılık.

MANİPÜLASYON

Ev içi hiyerarşide alt katmanda bulunan Bahar, değişim ve dönüşüm aşamasını kabullenmek istemeyenlerin çeşitli manipülasyonuna da uğruyor. Kocasının ev içinde ve işyerinde üstten bakan ve her şeyi bilen tavrı "mansplaining" olarak da adlandırılan manipülasyon tekniğini bize sunuyor. Bahar yıllarca maruz kaldığı ve benimsediği bu tavrın yeni yeni farkına vararak evrimleşiyor. Onun haricinde aldatma, baskı, yalan söyleme, mobbing, suçlama, duygusal sömürü gibi farklı psikolojik baskılara da maruz kalıyor.

ÇALIŞMA HAYATI VE MOBBING

Bahar'ın işe alınma mülakatında başlayan mobbing süreci işte bulunduğu sürece devam ediyor. Önce hastalığı, sonra yaşı kendisi hakkında önyargıların oluşmasına sebep oluyor. Bahar'ın hastanedeki varlığından rahatsız olanlar bastırma, beceriksizlikle suçlama, yetersiz olduğunu ima etme gibi önyargılarla ona yaklaşıyorlar. Daimi bir sözel şiddete uğruyor. Geç kazanılmış özgüveni bıçak sırtında bir noktaya sürüklenirken Bahar, bütün bu olumsuz yaklaşımlara karşı da alttan alttan mücadelesini sergiliyor.

SÜPER ANNELİK SENDROMU

Çalışma hayatında olan kadınlar, üstlendikleri roller ve sorumluluklarının artmasıyla stres ve sıkışmışlık hissini bir arada yaşıyorlar. Toplumun baskısı, aile bireylerinin beklentisi, kendini kanıtlama çabasıyla her şeye yetişmeye çalışan kadın, iş ve sosyal yaşam içindeki dengeyi kurmaya çalışırken fazlasıyla yıpranıyor. Kadının asli görevinin annelik olarak kutlandığı topraklarda kadının çalışması, evladını ihmal ettiği baskısını da beraberinde getiriyor. Dizide Bahar karakterinin karşılaştığı zorluklardan biri de bu olarak sunuluyor. Hiç kimsenin beklemediği bir anda çalışmaya başlaması, işinin gerekliliklerini yerine getirme çabası evini, çocuklarını, eşini ihmal ettiği imaları ile baş etmesine sebep oluyor. Kızının başına gelen kazanın sebebi olarak Bahar'ın çalışması gösteriliyor. Fakat Bahar yine de çalışma şevkinden ve idealinden vazgeçmiyor. Ne kadar zor olursa olsun aynı anda evi, çocukları ve işi ile ilgilenebilecek enerjiyi yaratıyor.

Bahar karakteri tüm bu olumsuzlukları erginlenme süreci içinde yaşıyor. Burada yaşadıkları, kahramanın giderek güçlenmesini de sağlayacak aşamalar. Etrafındakilerin karşı çıkmalarına, müdahalelerine rağmen hayatına kaldığı yerden devam etme çabası, nesne konumunda çıkıp özne konumuna yükselen bir karakteri sunuyor bize. Eve kendini hapsetmiş, potansiyelinin gerisinde bırakılmış, özgüveni yıkılmış, fedakârlıkla var olabilmış, emeklerinin karşılığını maddi-manevi alamayan bir karakterin değişimi, dönüşümü herkese umut olabilecek bir hikâye sunarken pek çok kadının hayatına ayna tutarak farkındalığı da artırmaktadır. Erkek egemen toplumda kadının kendisi ve kendisine dayatılan değerlerle mücadelesi, kahramanlık unsurlarıyla sunulduğunda anlatımın seyredenler açısından çok daha etkileyici olduğunu belirtmek gerek. Hikâye peri masalına dönüştürülmeden kahramanlık anlatısı çerçevesinde işlenmeye devam etmelidir. Çünkü "kahramanlık anlatısında, peri masalının kahramanı kendi bölgesinde, mitin kahramanı ise tüm dünyayı etkileyecek zaferler kazanır" (Campbell, 2013).

TEX, YENİ MACERALARIYLA
MYLOS KİTAP'TA...

mylosyayin grubu.com

/MylosKitap

/MylosKitap

/myloskitap

JULIA, YENİ MACERALARIYLA
MYLOS KİTAP'TA...

YILLARDIR OKUNAN VE MACERALARI MERAKLA
BEKLENEN BİR KRİMİNOLOG: JULIA...